

LASANJE ZA LIGINO DEDŠČINO SE PRIČENJA. AVSTRIJCI ZMAGOVITI NA SEVERU IN JUGU.

KAKO SI NAMERAVAJO LIGAŠKI „STEBRI“ RAZDELITI ZAPUŠČINO RAJNKE LIGE.

Oficijelno ali službeno trobilo ligaške svojati si v zadnjih dneh v potu svojega obraza prizadeva zakriti pravi namen nesrečne in sramotne kramarske lige, po kateri niti njeni lastni ustanovitelji ne žalujejo. Nerodni pisec tistih vrstic v omenjenem gobezdalu ne mara nič več imeti stikov z „jugoslovani“ ter se končno pospe do trditve, da je liga „ameriška“ organizacija. (Menda mu je kdo pisal, da smatra ligo za culukafski nestvor.) Na vsak način se hoče izviti ter uveriti kratkovidneže o „preblagem“ namenu kramarsko ligaške zalege.

Pa ga je izdal le-tem in razgalil njegov lastni bratec, neki že v zadnjih trepljajih hropeč listič, ki služi na ime „Glas Svobode“.

Kakor čitamo v tem pravkar omenjenem lističu, se lasanje za zapuščino pokojne lige skoro prične. Da je zapustila precej najbližjih sorodnikov, ki se bodo potegovali za njene dolarje, se tudi lahko povzame iz napovedi zapuščinske razprave po preminuli ligi žalostnega spomina.

Zapuščinski upravitelj, neki John Jager — to menda tisti „umetnik“, ki je prednedavnim zapravljal svoje „pre-sijajne“ risavske „talente“ po „Glasu Naroda“ — nameta-va menovati dedičem slovenskega denarja, nabranega med ubožnimi slovenskimi delavci — trpini, sledeče ljudi na sledeč način:

- 1.) Sto slovenskih dolarjev naj se pošlje „Jadranski Legiji“ v — Nišu na Srbskem.
- 2.) Dvesto slovenskih dolarjev naj se pošlje neki ženski, ki čuje na ime Slavka Gujić v — Nišu na Srbskem.
- 3.) Sto slovenskih dolarjev naj dobi neki I. Matanović, ki se klata po — Cetinjah na Črnogorskem.
- 4.) Nakaže naj se po uredništvu „Glasa Naroda“ javnemu sramotilcu Avstrije in bivšemu avstrijskemu konzulu, drju I. Goričarju, sto delavskih dolarjev.
- 5.) Štiristo dolarjev, štiristo delavskih žuljev, naj se odpošlje jugoslovanskim dezertarjem in postopačem v Londonu.
- 6.) Zdrži naj se z delavskim denarjem komedijanta in dobesečnega pohajčaja, R. Trošta, na njegovih pustolovščinah po Ameriki.

Tako, dragi rojaki, odslej boste morali poleg svojih družin rediti in zdrževati še celo tolpo tukajšnih in london-skih postopačev, to pa na ukaz tistih ljudi, ki so vam že sami požrili marsikateri dolarček, in sedaj, ko si mnogi naših rojakov komaj toliko prislužijo, da se le iztežka prerinejo skozi življenje, sedaj, ko vam leži v stari domovini na tisoče težko ranjenih vojakov, ki branili Vaše domove in vrtove, koder ste se kot deca brezskrbno podili ter se veselili kličočih vigradi, Vašo zemljo, na kateri ste prebili najlepše dneve svojega življenja, preživeli zlato dobo svoje najnežnejše mladosti, zemljo, kjer še žive naši starši, bratje in sestre.

Vaš denar naj gre v Srbijo, ki je neprestano ruvala proti naši stari domovini, v Srbijo, ki je zanetila sedanji svetovni požar, v tisto Srbijo, kjer je padlo pod srbskim mečem toliko naših junakov!

Kar smo poprej z bojznijo v srcu napovedovali, se je že začelo uresničevati. Peščica naših ljudi se je dejansko udnjala srbski propagandi, in rajnka „slovenska“ liga je bila njena dekla.

Zato pokažite takim ligaškim zapeljivcem vrata, kadar koli in s kakršnokoli pretvezo se prikažejo pod Vašo streho. Nikar ne verujte izdajalcu! Le-ta je podkupljiv in verolomen obenem. Pogrebci rajnke lige so zmožni pošiljati slovenski denar na Srbsko. Potemtakem se ne bo zgodilo prav nič čudnega, če utegne kar čez noč popihati „operni“ komedijant s četo zapeljanih Slovencev na Srbsko, seve, ako ga prej ne zatne dalekosežna roka ameriške pravice.

PRIZOR Z VELIKE STAVKE V BAYONNE, N. J.

Pred nekajimi dnevi je izbruhnila v tvornicah Standard Oil Co. v Boyonne, N. J. velika stavka tvorniških delavcev, zaposlenih pri imenovani kapitalistični družbi. Delavci se širom Amerike potegujejo za svoje pravice, a večkrat brezuspešno. Kajti kapitalizem je silna pošast, ki izrablja delavske sile. Bayonska stavka ima že dokaj žrtev, in na današnji sliki vidimo, kako strelja delavec na redarja.

ITALIJANI ZOPET STRAŠNO KRVAVO PORAZENI. BECKER PRIDE JUTRI NA ELEKTRIČNI STOL.

SRDITI NAPAD ITALIJANSKIH ČET NA DOBERDOB-SKO PLANOTO KRVAVO ODBIT. — NA VERONO, MESTO V SEVERNI ITALIJI, JE AVSTRIJSKO LETALO METALO BOMBE. — AVSTRIJSKO BRODOVJE OB-STRELJUJE ITALIJANSKA OBREŽNA MESTA PRI AN-CONI. — JUNAŠTVO C. IN KR. ČET. — ITALIJAN-SKI GENERAL PADEL NA BOJIŠČU.

Dunaj, 28. julija, preko Londona. — Silen v velikanskem obsegu poduzet in ob srditem topniškem ognju pripravljen napad ogromnih italijanskih čet na Doberdobsko planoto se je docela izjalovil, kakor vsi dosedanj. Izgube italijanske vojske so bile ob tem ponesreče-nem napadu krvavejše kot kdaj prej.

Tozadevno poročilo e. in kr. vojnega ministertva se glasi: „Pod zaščito besnega artiljerijskega ognja so Italijani iznova navelili na Doberdobsko planoto z ogromnimi masami svojih čet. Napad so naši zmagovito odbili, in sovražnikove izgube preka-sajo vse dosedanje.“

Po silnem borenju ramo ob ramo so naše čete obdržale vse stare postojanke ob planotinem robu v svojih rokah.

„Na drugih točkah bojišča na Primorskem in na koroškem ob-mejnem okrožju se ni pripetilo nič posebnega.“

VERONA V STRAHU PRED AVSTRIJSKIMI BOMBAMI.

Verona, 28. julija. — Neko avstrijsko letalo je vrglo večeraj oko-li dvanaest bomb na naše mesto. Nobena oseba ni bila ubita ali ra-njena, in prizadjana škoda je neznatna.

Brzko se je avstrijsko letalo prikazalo nad Verono, so bile na-mah pogašene vse luči. Vse utrdbe, ki objemajo trdnjavo, so name-rile svoj ogenj na letalo. Ali kljub temu se je mu posrečilo potem, ko je opravil svoj posel — ko je zmetalo dvanaest bomb — uiti ne-poškodovano.

Verona je glavno mesto province enakega imena. Leži 62 milj zapadno od Benet na obeh bregovih reke Adige ter je trdnjava pr-ve vrste. V mestu je mnogo srednjeveških palač, muzejev in starino-slovnih zbir. Prebivalcev je okoli 75.000. Verona je sedež povelj-stva 3. armadnega zbora in ima v mirnem času 6000 mož broječo posadko.

AVSTRIJCI OBSTRELJUJEJO ITALIJANSKO OBALO.

Rim, 28. julija, preko Pariza. — Nekaj lahkih avstrijskih ladij in štirje avstrijski torpedni rušilec so večeraj zjutraj zarana na mno-gih točkah obstreljevali železniško progo ob jadranskem obrežju (Nadaljevanje na 3. strani.)

RUSI OBKOLJENI OD TREH STRANI.

BELOW KORAKA PROTI DUNABURGU. — AVSTRIJ-CI SO Z NASKOKOM ZAVZELI MESTO SOKAL IN VIŠINE OB BUGU. — GALLWITZOVA VOJSKA JE ZAJELA 3.300, MACKENSENOVA 3.900 IN BOEHM-ERMOLLIJEVA 3000 RUSOV. — MACKENSEN ZASE-DEL DEVET VASI.

Petrograd, preko Londona, 28. julija. — Troje mogočnih in pro-dirajočih silnih gibanj, ki so jih istočasno podvzele zavezniške nemš-ke in avstrijske vojne sile na vzhodnem bojišču, zasledujejo tu-kašnji vojaški strokovnjaki z velikansko napetostjo.

Te tri ofenzive na severu, jugu in vzhodu merijo vzajemno na to, da presekajo ruskim vojskam zveze odzadaj.

Nemške vojne operacije zapadno od reke Visle merijo baje samo na to, da so Rusi tudi v tem oddelku bojne črte zapleteni v boj.

Nemški presek Narvev—črte smatrajo v strateškem pogledu za prav tako pomembnega in važnega kakor prodiranje vojske feld-maršala Mackensena in one nadvojvode Jožefa Ferdinanda proti Holmu in ob Bugu.

Kakor vse kaže, ima nemško prodirajoče gibanje na severo-vzhodu v ruskih pokrajinah Kurlandija in Kovno podoben cilj, namreč presekati Rusom pot umikanja.

SOKAL ZAPET V AVSTRIJSKIH ROKAH.

Dunaj, preko Londona, 28. julija. — Poizkusi ruske vojske da bi prekorčila Bug, potisnila vojsko Boehm-Ermollija čez reko in tako ogrozila Mackenseno vojsko za hrbtom, so se docela pone-srečili.

Avstro-ogrške čete so z naskokom zavzele mesto Sokal, ki leži na vzhodnem bregu reke Bug, in istotako neke strateško važne ruske višinske postojanke na južozapadni strani tega mesta.

Ob tej priliki so zajele več kakor 3000 Rusov.

Obvestilo velikega generalnega štaba se glasi:

„Po zavzetju mesta Sokal v severni Galiciji so se nadaljevali boji za posesti neke južnovzhodno od imenovanega mesta ležeče višine, ki je za obvladanje prehodov čez reko Bug posebno velike važnosti.“

„Večeraj so se naše hrabre čete polastile tudi te postojanke ter zajele 20 ruskih častnikov, 3000 mož in pet strojnih pušč.“

„Boji severno od Grubešova, na severu mesta Sokala, na juž-nem Poljskem, se razvijajo uspešno za nas, drugače je položaj na severovzhodu neizpremenjen.“

Berlin, preko Londona 28. julija. — Armada v. Gallwitz je dos-pela na severni breg reke Bug med Viškovim in Serikom ter se bje na celi črti za prehod čez reko, ki je zadnja zapreka za zavzete železniške proge Varšava-Bjelostok. Močni ruski voji so poizkušali zadrževati Nemce, pa so bili odbiti ter so izgubili nad 3300 ujet-nikov.

General v. Below prodira na črti med Poslovom, železniškim križiščem Ponevješem, mestom Kajdani in Njemnom, zapadno od Kovna, dalje.

Z velikanskim oddelkom nemške kavaljerije, broječim 30.000 mož, preganja naglo se umikajočega sovražnika v smeri proti železniški progi Vilna-Dunaburg, ki je v jako resni nevarnosti.

V LONDONU TREPETAJO ZA VARŠAVO.

London, 28. julija. — Z ogromno obsežnostjo zavezniškega boj-nega gibanja na vzhodnem bojišču se z resno pozornostjo pečajo. angleške vojaške oblasti, kakortudi vsa londonska javnost. Naj-novejša poročila pravijo, da je General v. Below krenil s svojo ogromno 30.000 mož broječo kavaljerijo od Rige proti jugu ter da je samo še 80 milj od važne železniške zveze Petrograd—Varšava.

Na ta način se pomikajo nemške vojske na severu severnega železniškega omrežja vedno bliže glavnemu mestu ruske države, dočim si na isti način prizadevajo južne zavezniške armade prese-kati južno glavno železniško žilo, ki drži iz Varšave v Odeso.

Časopis „Times“ izjavlja v prozorni obupnosti, da nima sye-lovna zgodovina primera za velikansko razsežnost obkolinega gi-banja nemško-avstrijskih vojsk, ki utegne imeti za Rusijo in nje-ne zapadne zavezničke take posledice, kakor kakšna invazija Mongo-lov za Rusijo.

Nadalje je omenjeni časopis mnenja, da niso sedanje zavez-niške vojne operacije sila nevarne samo za Varšavo, nego tudi za cel železniški sistem, čegar torišče je Varšava, in da je sedaj popol-noma razvidno, da nameravajo Avstriji in Nemci obkoliti celo rusko armado.

„Times“ tudi poudarja, da bi bil padeč poljskega glavnega mesta usoden celo za zapad. Kajti ruska moč, iznova započeti ofen-zivo, bi bila za nedogledni čas zlomljena, in pglavilna oporišča vojnih operacij v nemških rokah.

Slovenci in Slovenke, naročajte se na „Slovenski Narod“, najboljši slovenski list v Ameriki!

POŠLJITE SAMO

25 centov

na upravo „SLOVENSKE-GA NARODA“ kot četr-tletno naročnino in dobi-vali boste najuglednej in najneodvisnej časnik v Ameriki.

Pohetna naročnina \$0.50
Celoletna naročnina \$1.—
(Opazujemo vas na naše kra-sne darove)

ŠE NEKAJ O UMazanosti FRANKA SAKSERJA.

Vsako izmed naših naročnikov ve danes o Franku Sakserju in njegovi kliki reči, ki jih ni vedel prej, dokler ni "Slovenski Narod" posvetil s svojim močnim reflektorjem in to gadjo zalego.

In to se je zgodilo prvotno 1. aprila 1915, ter se nadaljuje neprestano in se bo nadaljevalo, dokler bo "Slovenski Narod" izhajal. Težko da bi bilo potrebno se katero ziniti o teh hijenah v človeški obleki zoziramo na korist naših naročnikov, ali "Slovenski Narod", zvest svojim dolžnostim, ne sme prezreti sedanjih dogodovščin, ki utegnejo še bolj odpreti oči našim ljudem.

"Slovenski Narod" je časnik v pravem pomenu besede in zato ne trobi tega ali onega bankirčica ali šifkartaša.

"Slovenski Narod" je časnik u pravem pomenu besede in zato v službi naroda prinašaje dejstva, ne da bi se oziral, kdo je z njimi prizadet, dokler je to narodu v korist. Ena stvar pa je, ki jo moramo poudariti. Naši čitatelji v naročniki naj si namreč dobro zapomnijo, da more "Slovenski Narod" z njihovo pomočjo še veliko več doseči tekem časa. Vsako izmed naših naročnikov mora biti doslovno zastopnik in razširjevalec "Slovenskega Naroda", če hoče, da se poveča naš neodvisni list ter postane v najkrajšem času dnevnik. Ni že zadosti, da pošlje vsako samo svojo naročnino. Če list izpolnjuje v polni meri svoje dolžnosti ter e poteguje za blaginjo svojega naroda, potem si mora vsak naročnik na vse kripilje prizadevati, da nam pridobi vsaj enega novega naročnika več.

Na ta način se bo "Slovenski Narod" nastil pod vsako slovensko streho Širok Zdrženih držav in Canade.

Frank Sakser in njegovi petelin so v resnici obnoredi, odkar izhaja "Slovenski Narod". In če pravimo obnoredi, smo rekli še prav v mehkim tonu.

Da vidi naše čitateljstvo, kako jih je strah pred našim listom, priobčimo odspodaj pismo, ki smo ga prejeli iz Steeltona, Pa. od svojega dobrega prijatelja Mr. A. M. Papicha.

Le-ta je bil tudi zastopnik Sakserjeve reklame plenice, ki je v resnici prava pravcata reakcija proti Sakserju samemu.

Tudi ta naš stari znanec si je drznil pisati Papichu pismo, katerega tudi priobčujemo odspodaj.

Sakserjevo pismo Mr. Papichu se glasi:

"Genjeni:— Priloženo najdete skupni dosedanj račun, katerega blagovolite čimprej poravnati. Dalje Vam poročamo da smo opazili v neki takozvani novini "Slovenski Narod" ki je pričel izhajati v New-Yorku, da ste tudi Vi zastopnik imenovanega časopisa. Mi smo določno proti temu, da bi naši zastopniki zastopali tako zloglasne časopise, kot je zgoraj navedeni, vsled česar Vam damo na razpolago in sicer pustiti zastopništvo omenjenega lista ali pa našega. Prosimo obratnega odgovora ter Vas pozdravljamo s spoštovanjem

Upravištvu

"Glas Naroda"

V. Zevnik

Pismo Mr. Papicha nam pa je sledeče vsebine:

"Genjeni:— Tu Vam pošiljam štiri naročnike pod št. 1293-94-95-96, in vsoto od 2 dolarjev. Obenem Vam dajem na znanje, da sem opustil zastopništvo "Glas Naroda". Mislim in upam, da pridobim vse, ki imajo sedaj "Glas Naroda", za "Slovenski Narod" prej kakor tekom 6 mesecev v Steeltonu in okolici.

Prilagam Vam tudi pismo, ki sam ga prejel od Sakserja, da se prepričate na lastne oči, kako umazano in podlo piše proti "Slovenskemu Narodu".

Prosim, da mi ga ob priliki vrnete. Zdaj Vam nimam nič več kaj poročati, samo prosim Vas, da mi skoro pošljete Receipt-Book.

S pozdravom

M. Papich, zastopnik.

Boljšega zadoščenja si "Slovenski Narod" ne more želiti!

ITALIJANI ZOPET STRAŠNO KRAVO PORAZENI.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

med Senigaglia (16 milj. zapadno od Ancone) in Pesaro. Obenem so bombardirali tudi Fano in Senigaglia.

Ob istem času je metalo dvoje avstrijskih letal bombe na Ancono. Pri vseh teh obstreljevanjih ni bil nihče ubit ali ranjen in napravljena škoda je malekocna.

C. IN KR. ČETE SE JUNAŠKO OBNAŠAJO.

Genova, 27. julija, preko Pariza, — "Tribune" prinaša sledeče obvestilo o vojnih operacijah na italijanskem bojišču:

"Avstrije se bore po levje in silno hladokrvno gledajo smrti v oči. Izgube so na obeh straneh strašne, vendar pa so menda na avstrijski strani težje kakor na italijanski. Kajti italijanska vojska kar kosi Avstrije. (To je najbrže pretirano poročilo. Če se namreč pomisli, da morajo Italijani napadati silne avstrijske utrdbe, se mora nepristransko priznati, da je na napadalčevi strani vedno več žrtve kakor pa na napadenčevi. — Op. ur.)

"Na kraški planoti se pomikajo Italijani v smeri proti Gorici.

"Ob Črni vrhu so italijanske čete iztirigale več postojank sovražniku iz rok. (Takim poročilom niti ameriški časopisi več ne verjamejo. — Op. ur.)

"V Podgori so Italijani zavrnili vse avstrijske napade, dasi so bili le-ti izvedeni z izredno srditostjo." (Iz vseh teh poročil zveni priznanje avstrijskim junakom.)

ITALIJANSKI GENERAL PADEL.

Videm, 27. julija, preko Pariza, 28. julija, — V bitki ob Sodi je padel italijanski general Cantore, prvi častnik tega reda, ki so ga izgubili doslej Italijani. Generalno službo si je pridobil s svojo hrabrostjo, izkazano na bojnem pohodu v Tripolitani.

General Cantore je vodil operacijo v južnih Tirolah okoli Ala in Rovereta.

DOPIS.

Delagna, Colo. — Cenjeno uredništvo "Slovenskega Naroda": — Naznanjav Vam, da sem prejel Vaš krasni dar — lepo plačeno uro s pravtako veržico in obeskom ličnim nožkom — za svoj trud — za deset novih naročnikov na Vaš cenjeni list "Slovenski Narod". Sedaj sem izpolnil, da so vsa naloževanja in obrekovanja odstrani new-yorskega "slo-zlobna izmišljotina. Presrečno se venskega" kramarja goga laž in Vam zahvaljujem za prejeto ter Vam zagotavljam, da Vam ostane zvest naročnik in neomurno razširjevalec in pospeševalec našega izvrstnega lista "Slovenski Narod".

Pozdravljam Vas, vse naročnike "Slovenskega Naroda" ter Vam želim obilnega uspeha (Vam vdani Anton Udovč.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Naročnik, New-York, N. Y. — Vaš dopis nam je vše, a došel je nam prepozno in brez podpisa. Če pošljete še konec, — pa ne pozabite svojega imena — ga priobčimo v prihodnji številki. — Pozdravljeni!

Piše Zvonko Novak.

V zadnji številki tega lista sem objavil pravila glede konvencije ali glavnega zborovanja svobodomiselnih podpornih enot.

Audiat et altera pars. — Čuti je treba obe plati zvona. — Zato priobčim danes konvencijska določila povsem katoliške enote in prihodnji pa še ona naše konservativne podporne enote.

V IV. členu svojih pravil ima povsem katoliška enota sledeča določila:

ČLEN IV.

1.) Konvencija je glavna ali vrhovna oblast Jednote, katere ima pravico delati ali overiti postavbe zase in za vsa svoja podrejena društva, ter sestoji iz glavnih uradnikov Jednote in iz vseh pravilno od krajevnih društev izvoljenih delegatov.

2.) Jednota zbora vsako tretje leto enkrat in to na 15. avgusta na istem kraju, kojega določi večina priuhočih delegatov na glavnem zborovanju.

3.) Predsednik ima pravico odložiti Jednotino glavno zborovanje za ne delj kot 60 dni, ali premeniti mesto zborovanja ako po njegovem mnenju blagor Jednote to zahteva pod pogojem, da je do bil predsednik poprej tozadevno dovoljenje od večine podrejenih društev.

4.) Podrejena društva smejo poslati po enega delegata od vsakih 12 do 100 članov od 100 do 200 dva in enako nadalje. Dolžnost delegatov je, vdeleževati se Jednotinega zborovanja in pospeševati njen napredek.

5.) Nobeno društvo ne more biti zastopano pri glavnem zborovanju po kakoršnekoli si bodi pooblaščenec drugega društva, temuč le po članu svojega lastnega društva.

6.) Član ki zastopa društvo pri glavnem zborovanju mora biti tudi Jednotin član in ne samo podporni član društva.

7.) Ženska društva imajo tudi pravico pošiljati moške delegate na glavno zborovanje. Taiste naj si izbere od katerega domačega društva ali pa od drugega.

8.) Delegat je se morajo na konvenciji izkazati s poverljivimi listi, ali spričevali, od svojih podrejenih društev, da so postavno izvoljeni.

Kvorum.

9.) Dvanajst delegatov, ki imajo zahtevane sposobnosti, dela kvorum glavnega zborovanja. Ako je manj kot 12 priuhočih, se razidejo in izberejo ob določenem času, če je priuhoč kvorum. V odsotnosti predsednika in obeh podpredsednikov se zamore izvoliti z večino glasov kateregakoli delegata da predseduje.

10.) Ta točka govori o redu na glavnem zborovanju.

Ker pa nima za mojo razpravo nobenega pomena, je tudi ne priobčujem.

Premembne pravila in glasovanje.

11.) Pravila, ali postavbe Jednote se zamore premeniti pri vsakem glavnem zborovanju z dvotretinsko večino glasov vseh priuhočih glavnih uradnikov in delegatov. Za vse druge točke ali slučajne zadostuje večina oddanih glasov.

12.) Glasovanje za premembo pravil in vse druge važne Jednotine zadeve se vrši lahko tudi na jednaki podlagi potom "Referendum".

13.) V prvem slučaju se mora vse take spremembe od krajevnih društev pisмено predložiti pravnemu odboru Jednote najkasneje 14 dni pred glavnim zborovanjem. (Dalje pihod.)

GARIBALDIJEV BOJ PROTI TIROLSKI LETA 1866.

Voditelj italijanskih četašev Garibaldi je s svojimi prostovoljci poizkusil udreti na Tirolsko na ravno tistem mestu, kjer se je tudi v tej vojni izvršil prvi sunek, namreč v Ledroško dolino proti Goldinu. Brambo Tirolske je vodil tedaj Kuhn pl. Kuhnfeld (umrl 1896). Na razpolago je imel poleg 4400 deželnih strelcev krog 12.000 mož rednih čet z 82 topovi

TURČIJA NE MARA SE PARATNEGA MIRU.

Genf, 29. julija. — Turški pravosodni minister Nedjemken Effendi se je zadnji čas mudil na Dunaju. Odtamkaj je šel v Švico, da se podrže v bolnišnicidra Rouxa.

Tu se je izjavil napram nekemu časnikarskemu poročevalcu, da se vsled svoje bolezni ne more spustiti v pogovor o zadevah svoje dežele.

Poročevalcu se je potem vendar le posrečil daljši razgovor z ministrom spremljevalcem, Faszum Eskiell Effendijem. Le-ta je odločno dementral vest, češ, da se mu di turški minister radi mirovni pogajanj v Švici.

"Turčija ni želela te vojne", je rekel Faszum Effendi, "in z veseljem bi pozdravil mir. Ali vse zadnje govore, češ, da si Turčija prizadeva skleniti separaten mir z alijirci, so neresnični".

Gledé preskrbe Turčije z vojnimi potrebščinami je izjavil Effendi: "V takšnem položaju seveda ne more biti govora o preobilici orožja v naši domovini. Ali mi delamo z vsemi močmi in Carigadu, ki je močno utrjen in se lahko zdrži mesec in mesec. Seveda ne more nihče prerokovati konca. Turški vojaki se pa bore z največjim junaštvom, ker je to boj na življenje in smrt".

ki jih je kot "strategične rezerve" razpostavil spredaj v štirih odsekih zapadne in južne meje (Gardsko jezero in Ledroška dolina Judikarije, Sulzberg in Monsberg in Vintschgau), medtem ko sta brigadi gm. Kaimza in polkovnika Montluissainta stali kot "strategične rezerve" v dolini Adige krog Tridenta. V staroizkušeni zvestobi je vstala tirolska črna vojska pod podmaršalom grofom I. vanom Castiglione z nad 42.000 mož. Garibaldi je nameraval glavni sunek proti Judikarijam, da bi skozi dolino Ledra čez Ampolo in Condino prišel do Tridenta; cesarske moči na Stilserskem sedlu in Tonalu pa naj bi se zadrževale z navideznimi sunki. Kuha je zamislil brambo tako-le: Vpadlega sovražnika naj bi primerno potisnjeni oddelki tako dolgo zadrževali, da bi mogla strategična priiti na pomoč. Garibaldi je otvoril sovražniku z nasilnim poizvedovanjem v dolini Chiesa, potisnil (25. junija) avstrijske predstraže s kaffarskega mostu (na severnem koncu idrskega jezera) nazaj, se pa radi poročil pri Custozzi s svojo četo umaknil zopet nazaj na jugozapadni konec Gardskega jezera (Desenzano in Lonato). Zato je pa Kuhn v mali vojni prešel k napadu in v bojih na Monte Suello in pri Vezzi (3. in 4. julija) rdečesrajnika krvavo potolkel.

Nato je Garibaldi svoje moči zopet polagoma potiskal proti Ledroški dolini in Judikarijam, a zašel na protisunek cesarskih. Pri mostu Chmegro (16. julija) so bili njegovi prostovoljci pogumni v beg; edinole mali fort Gligerti v Ampolski dolini je postal po štiridnevnem obstreljevanju (stala sta dva topova proti 12 plen Garibaldincev.

Ponovni Garibaldijevi ofenzivi v dolini Chiesa in Ledra je Kuhn ustavil v krvavi boju pri Bezzeggi (21. julija). Še se hrani v muzeju "Ferdinandum" v Inomostu takrat uplenjeni stol, na katerem so prenašali Garibaldija. Istega dne so bile prostovoljske čete poražene pri Condinu. Khunova strategija je bila poplačana. Sicer je ponovno prišlo do majhnih bojov; Garibaldijev napad na Rivo je obrezuspešila cesarska flotila na Gardskem jezeru, ki se je tudi proti italijanskim topničar-kam krepko držala. Od te strani ni pretila več nobena resna nevarnost več. Drugačen je bil položaj vzhodno od Tridenta. Dogodki na Českem Kraljevi Gradec so cesarja prisilili, da zmanjša južno armado; od treh armadnih zborov je ostal razen podmaršala Marojčiča na beneškem, ki se je postavil soški črti vse to je opogumilo Viktorja Emanuela za ubov napad. Medtem ko naj bi italijansko brodovje v Adriji izsililo ročno zastavo, je bila manjši ita-

NEMCI PRODIRAJO V ARGONIH.

SRDITI ARTILJERJSKI SPO-PADI SE VRŠE NA CELI ZAPADNI BOJNI ČRTI.

Berlin preko Londona 28. jul. — Nemška ofenziva v Argonih se še vedno nadaljuje. Kakor se glasi današnje poročilo vrhovnega poveljstva, so nemške čete z naskokom zavzele sovražne postojanke v zapadnih Argonih. V ostalem je na zapadnem bojišču še precej mirno.

Samo v Vogezi se opaža nekoliko živahnega gibanja na sovražni strani. Sovražnik si prizadeva predreti našo bojno črto.

Poročilo vrhovnega armadnega poveljstva se glasi kakor sledi:

"Slabotni francoski napadi se vedno od Souchea, kakortudi eksplozije min v Le Mesnil — okrogju so se izkazale brezuspešne.

"Zapadno od Argonov smo se polastili nekolicnih sovražnih strelnih jarkov.

"Kot v odgovor francoskemu obstreljevanju Thiaucourta smo začeli bombardirati Pont-a-Mousson.

"V Vogezi je sovražnik večeraj zvečer zavzel naše prednje strelske järke ob Lingekopfu, severno od Münstra.

"V sosesčini Roucuja, severno-zapadno od Toucoinga smo strmo glavili neki francoski zrakoplov na tla in blizu Peronnie pa zajeli neko angleško letalo z njegovim moštvo vred."

NEMCI POTOPILI AMERIŠKO LADJO.

London, 26. julija. — Ameriški parnik Leelanaw je bil torpediran in pogrezen v morje ob eni večeraj popoldne, esemdeset milj od rta Wrath. Ta novica je zbudila velikansko senzacijo.

Leelanaw je plula napolnjena s predvorn iz Arhangela proti Belfastu. Glasom nemškega seznamka je predvorn kontrabandski predmet, a glasom angleškega pa ne.

Njeno moštvo, 29 po številu, so rešili Nemci na majhnih čolnih, katere je privlekel na lice mešta nemški podmorski čoln.

To dejstvo izpričuje, da so Nemci pred torpediranjem opozorili ladjo, naj se vda.

lijanski armadi namenjena osvoboditev južnih Tirol in Trsta; za zavzetje trdnjav in zavarovanje operacijske črte so izbrali 3. in 1. zbor. Pri Padovi je italijanski voditelj Cialdini razdelil svojo moč in ukazal generalom Medici, da prode skozi Lugansko dolino proti Tridentu. Dejansko se mu je posrečilo, da je potisnil nazaj majhni avstrijski oddelki podmaršorjem Pichlerjem; 23. julija je stal Medici pred Levico in lepi na di, da bo naslednji dan gospodar Tridenta; toda Kuhn je bil odločen, da drži Trident do skrajnosti in napravi iz njega drugo Saragossa. Medici je poizkušal, ba bi z denarjem podkupil kmečko prebivalstvo, da bi razdrlo železniško progo v Verono, a zaman. V Sordski dolini je prišlo 25. julija pri Vigolu še do boja, ki je bil za vpadnike poln izgub. Nadaljnji bojem je napravilo konec nemirje v Nikolsburgu.

Hrvatje najboljši mornarji sveta.

"Fremdenblatt" slavi junaštvo hrvatskih mornarjev in opozarja na izjavo angleškega mornariškega atašeeja nasproti glavnemu uredniku "Fremdenblatta". Rekel mu je: Avstrijska mornarica je najboljša na svetu. Ni sicer velika, a nobena se ne more primerjati z njenim moštvom. Ne zanika vam, da avstrijska mornarica prekaša angleško. "Agr. Tagblatt" pristavlja, da tvorijo mornarice pred vsem Hrvatje in Slovenci in velja zato navedenima narodoma pohvala angleškega mornariškega atašeeja.

Priloga 1. avstrijskega mornariškega atašeeja.

Priloga 1. avstrijskega mornariškega atašeeja.

Priloga 1. avstrijskega mornariškega atašeeja.

Priloga 1. avstrijskega mornariškega atašeeja.

Priloga 1. avstrijskega mornariškega atašeeja.

Priloga 1. avstrijskega mornariškega atašeeja.

Priloga 1. avstrijskega mornariškega atašeeja.

Priloga 1. avstrijskega mornariškega atašeeja.

Priloga 1. avstrijskega mornariškega atašeeja.

KATASTROFA PARNIKA „EASTLAND“ NA REKI CHICAGO JE GLEDE ŽIVLJENSKIH IZGUB ENA NAJSTRAŠNEJŠIH PODOBNIH TRAGEDIJ.

Prošlo soboto, 24. jul. let. 1. se je odigrala na reki Chicago v mestu istega imena, v državi Illinois, ena najgroznejših, žalostiger, kar jih pozna moderni svet.

Izletniški parnik "Eastland", na katerem je bilo nad dva tisoč potnikov — izletnikov, povečini so bile ženske in otroci, se je nagnil prav v tistem hipu, ko je imel odpluti po čičaski reki na Michiganško jezero, na levo ter se potopil tekem šestih minut.

Glasom uradnih poročil je izzúbilo ob tej nesreči nmanj kakor 1220 ljudi svoje življenje. Potemtakem je to druga največja katastrofa na vodi.

V naslednjih vrsticah prinašamo kratak pregled drugih podobnih katastrof.

Življenske izgube:

Titanic, 24. aprila 1912, ob New-Foundland 1.595 Lusitaina, 7. maja 1915, na Atlantskem oceanu 1.100 Empress of Ireland, 29. maja 1914 na reki St. Lawrence 1.024 General Slocum 15. jun. 1904 na East-River N. Y. 959 Bourgogne, 4. jul. 1898, ob New-Foundland 871 Prins. Alice 3. spt. 1898 na Thames blizu Woolwich. 700 Norge 25. jun. 1894 ob Ruck-fall Reef (Pečinah) 600 Utopia, 17. marca, 1891, ob Gibraltarju 574 Matsui Maru, 23. marca 1908 ob japonski obali 300 Ship Kajsunda 29. mre. 1897 ob brazilskem obrežju 289 Lady Elgin, 8. spt. 1860, na Michiganskem jezeru ... 287 Excursion steamer, 24. apr. 1909, pri Montevideo ... 200 Nile River steamer, 8. aprila 1912, na reki Nil 200 Larchmont, 12. febr. 1907, Long Island Sound 183 Volturmo, 11. okt. 1913, na Atlantiku 185 State of Florida, 18. aprila 1884, ob kanadski obali ... 128 Libava, 7. junija, 1908 pri Marseilles 100

Ujeti Rotšild grabi seno.

"Bayerische Kurir" poroča: Med vojnimi ujetniki v ujetniškem taborišču je tudi eden izmed pariških Rotšildov, ki je zašel s svojim avtomobilom v nemško ujetništvo. Ta gospod dobiva po več zavojev delikates, sladkarij, konjaka, finega vina (označen kot za lase mazilo in ustna voda).

Za tega "visokega gosta" je interveniralo celo špansko poslanstvo, toda s takim uspehom, da je moral takoj naslednjega dne, ob štirih jutraj, iti z drugimi ujetniki vred seno grabiti, vsekakor na zdravo, čeprav zanj nenavadno delo.

FRAN GIULIATTI

Priporoča slavnemu občinstvu svojo najmoderneje urejeno krojačnico na

2163 West 73rd Street CLEVELAND, OHIO.

SLIKE 'Z BOJIŠČA. PRIHAJAJO VSAK TEDEN NOVE IN JIH LAHKO DOBIŠE POPOLNOMA BREZPLAČNO.

Vsakemu našem naročniku, kateri nam najde novega naročnika vsaj za pol leta in pošlje njegovo ime in naročnino (najmanj 50c) na upravo bode dobil na zahtev gori imenovane bojne slike za polon brezplačno in poštnine prosto.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

YORK.

OKLIC.

Uradni oklici c. kr. oblasti v stari domovini, so velike važnosti za tistega, kogar se tičejo. Ker se utegne zgoditi, da bi ta ali oči v oklicih prizadeti rojak ne čital našega lista, opozarjamo cenjene čitatelje "Slov. Naroda", naj določnika obvestijo o oklicu, ki se ga tiče.

OKLIC.

Zoper Antona Fuschler-ja, oznanjen neznane njegove pravne naslednike, kojih bivališče je neznan, se je podala pri c. kr. okrajni sodnji v Viskigari pri c. kr. okrajni sodnji v Skranjcu. Zoper Antona Fuschler-ja, oznanjen neznane njegove pravne naslednike, kojih bivališče je neznan, se je podala pri c. kr. okrajni sodnji v Viskigari pri c. kr. okrajni sodnji v Skranjcu.

Na podstavi tožbe določil se je narok za usno razpravo na dne 18. junija 1915.

Ob 9. uri dop. pri podpisani sodnji, ob 9. uri dop. pri podpisani sodnji, ob 9. uri dop. pri podpisani sodnji.

V obrambo pravice tožence se podala pri c. kr. okrajni sodnji v Viskigari pri c. kr. okrajni sodnji v Skranjcu. Zoper Antona Fuschler-ja, oznanjen neznane njegove pravne naslednike, kojih bivališče je neznan, se

SLOVENC, POJIMO VSI KAKOR EN MOŽ V BOJ
ZA „RDEČI KRIŽ“ V LJUBLJANI!

Narod hoče, in nam je narodova volja sveta.
Celo kopico pisem smo že prejeli od strani cenjenih naročnic in naročnikov „Slovenskega Naroda“, v katerih se nas opozarja, naj priobčimo v svojem listu poziv na slovensko ljudstvo, da bi začelo zbirati denar za „Rdeči križ“ v stari domovini.

Za zgled takih pisem priobčimo samo enega, ki ga nam je pisal g. Oton J. Majerle, ugledni rojak v Eleventh, Minn.

Pismo se glasi:
„Cenjeno uredništvo „Slovenskega Naroda“: Prosim Vas, da priobčite v svojem cenjenem listu poziv na ljudstvo, naj bi začelo zbirati kakšen denar v svrhu pomoči „Rdečemu križu“. Moja ideja je, da bi se za ranjenece potom enot ali časopisov zbiral denar. Za nabrani denar naj bi se v tej deželi najelo zdravnikov in postržnic ter se jih poslalo v Avstrijo streč in zdraviti ranjene vojake. Kajti uverjen sem da bi jih še veliko več okrevalo, če bi bilo dovolj zdravnikov in postržnic, katerih obojih brzokone primanjkuje tudi v Avstriji. Če imajo avstrijski sovražniki toliko zdravnikov in jih še vedno več potrebujejo, in če zbirajo rojaki le-teh neprestano denar za „Rdeči križ“ v svojih rojstnih deželah ter pošiljajo tja tukajšnje zdravnike in postržnice, zakaj bi jih tudi mi ne poslali nekaj v Avstrijo, ki je naša stara domovina. Pomagajmo ji, kakor to delajo Nemci, ki so že veliko število zdravnikov poslali v svojo domovino na pomoč največjim revežem, ranjenim vojakom. Zdaj sklenem to svojo skromno prošnjo ter ostajam Vaš zvesti naročnik

Oton J. Majerle.

Plemenita duša ima le plemenite ideje. In plemenitih duš so vsi naročniki in naročnice „Slovenskega Naroda“. Zato take plemenite ideje tako vzvišene in nesebične zahteve od njihove strani. In odkrito povedano, ponosni smo na to že veliko četo naročnikov „Slovenskega Naroda“.

In ravno sedaj je ugodna prilika, da se poprimemo vsi brez izjeme tega človekoljubnega dela.
Rojaki, zgodilo se je prav te dni nekaj tako sramotnega, da bi bili sprožili to misel, čeprav bi se ne bil oglasil prav noben izmed vas!

Nekaj ljudi je med našim narodom, ki se pravkar poganjajo, kako bi se najhitreje iznebili med našimi rojaki naberačenega denarja. Takozvani ligaši — sramotilci slovenskega naroda — trde, da so nabrali med nezavednimi Slovinci nekaj čez tisoč dolarjev, ki jih nameravajo poslati Srbom, sovražnikom naše stare domovine, morilec Franca Ferdinanda in ubijalcem tolikih in tolikih naših očetov, bratov, sinov, prijateljev in znancev, tolikih Slovencev.

To je brezprimerna sramota, bahat sad ligaškega strupa!
Da vsaj nekoliko popravimo etičnost svojih zaslepljenih rojakov stopimo vsi kakor en mož v bojno vrsto za „Rdeči križ“ Ljubljani!

Za „Rdeči križ“ v Ljubljani smo zapisali. Morda bi nam kdo utegnil očitati sebičnost. Če bi to storil, bi nam delal krivico.

Slovinci nismo velik narod pa tudi ne bogat. Vemo, da je vsak narod v Avstriji sedaj potreben podpore. Ali drugi narodi so veliki in bogati. Zato lahko nabirajo za splošni avstrijski „Rdeči križ“. Mi se moramo ločiti od splošnosti ter nabirati le za oddelek avstrijskega „Rdečega križa“, za „Rdeči križ“ v Ljubljani, da bo tako naš nesrečni in ubožni, a kulturno vrlo naobraženi narod po vseh slovenskih deželah, po celi Sloveniji, deležen naše podpore.

pomaga v dvojni meri.
Slovenke in Slovenci, nabirajmo neumorno, nabirajmo brez prestanka! Začnimo takoj, začnimo brez odlašanja in oklevanja! Saj je vsakomur znana prislovice, ki pravi: „Kdor pomaga naglo,

Rojakinje in rojaki! Na sto in sto naših domačih v stari domovini sedaj trepetajo in drgetajo v neprestanem strahu za tega ali onega svojca ki se zadet od sovražne krogel bori z življenjem in smrtjo na bolniški postelji. Morda je ta dober ranjenec še edina nada svojih starišev, morda je bil doslej edina opora svoji bolehnii in slabotni materi, morebiti je mož mlade žene in oče še nedorastlih otrok! Koliko gorja je že prihranjenega in koliko bridkih in grenkih solza otroh, če rešimo samo tega s svojo podporo! Zato urno in vneto na del vsi, ki imate dobra srca in plemenite duše! S tem najboljšim odgovorimo podlim nakanam ligaške sovratje.

Mislimo, da je umestno, če že na tem mestu nasvetujemo, kako in kam naj bi se pošiljal za Ljubljanski „Rdeči križ“ nabrani denar. Skoro v vsaki večji slovenski naselbini je po eno ali še po več slovenskih podpornih društev. Z enim naj bi se domenilo, da bi prejemale denar za „Rdeči križ“ v Ljubljani. Vsako tako društvo bi bilo potem krajevno nabiralništvo. Eno izmed vseh naj bi se došlo za glavno ali centralno nabiralništvo, kamor bi se stekal ves za „Rdeči križ“ po krajevnih nabiralništvih nabrani denar.

Za centralno nabiralništvo predlagamo mi slovensko podporno društvo „Orel“ št. 90. G. S. K. P. E. v New-Yorku. Ne vem sicer še zagotovo, bi-li bili „Orlovi“ člani zadovoljni s tem. Ali obrne se lahko nanje. Vkolikor nam je znano, ima društvo „Orel“ še nekaj nad \$900 svojega lastnega premoženja, ki je dovolj visoka jamščina. Nadalje ima izborne člane, to pa od najzadnjega člana pa tja gori do predsednika.

Predlagamo ga zato, ker ga najbolj poznamo, in pa, ker se je treba takoj poprijeti dela.

Naš list „Slovenski Narod“ je pa pripravljen prevzeti vse, kar se terja od časopisa v takih slučajih.

Torej, rojakinje in rojaki, še enkrat Vas pozivljamo, da gresite vsi brez izjeme in takoj na to nadvse plemenito in človekoljubno delo! Ne bojte se ničesar! Nihče Vam ne sme zabranjevati tega dela, niti zasebnik, niti državna postava! S prispevanjem za „Rdeči križ“ vršite človekoljubno delo ter ne kršite zakona ameriške nevtalnosti! Naši rojaki v stari domovini vas bodo s hvaležnimi sol- v obeh blagoslavljal, ko bodo čitali med darovalci za „Rdeči križ“ v Ljubljani Vaša imena, priobčena v našem listu, a ligaške posrbi- ce pa bodo preklinjale in zaničevale izgovarjale njihove uvele in zasinele ustne.

Uredništvo „Slovenskega Naroda“.

„PROPAST AVSTRIJE“ — PRED SODIŠČEM.

V hrvaškem tedniku „Domovina“ čitamo, kakor sledi:
„Prošli teden se je vršila pred new-yorskim sodiščem na podlagi tožbe državnega odveta Zdrženih držav, obravnava zoper V. Vučica, ki je prodajal knjigo: „Propast Avstrije“. Obtoženec je bil obsojen na mesec dni zapora, a knjigo je država zaplenila in sežgala. Bilo je še okoli 2000 iztisov.

V tej knjigi, ki jo je spisal on srbijski potepuh Dimitrijević in ki so jo oglašovali naši „hrvaški“ listi ter jo priporočali vsi od onih popa Grškovića pa do onih profesorja Pupina, je bilo kar nagradeno laži in svinjarstev, ki se jih more izpljuvati samo srbijska „jugoslovanska“ duša.

Ti jugoslovanski „prosvetitelji“ so mislili da se sme v tej deželi tiskovne svobode nekažnovanu lagati in svinjariti, kakorkoli se komu poljubi. No, sedaj so se prepričali, da se ne more niti v tej svobodni deželi širiti podivjanosti.

Ne maramo o tem izgubljati še več besed, nego le opozoriti hočemo naše rojake, naj bodo opretni glede te knjige. Kajti brzokose naleti nanjo pri tem ali onem našem rojaku, in če se obvestiti o tem državnega odveta Zdrženih držav, utegne doleteti dotičnika prav taka usoda kakor gori imenovanega V. Vučica.

To smo priobčili z ene strani kot časnikarji, z druge pa tudi zato, ker se Slovincem tudi že obeta domov prav taka knjiga izpod peresa nekega bivšega avstrijskega konzula.

Gledaj bomo na to, da bodo v eventualnem slučaju kaznovani pravi krivci, ter pazili da ne nidejo pravični postavniki kazni, kakor je ondesel neznan kam svoje pete avtor knjige „Propast Avstrije“ postopač Dimitrijević.

Torej, bivši avstrijski konzuli, pozor in pamet! Kajti znano je, da je pamet boljša kot žamet.

LIGAŠEM V ALBUM.

Mineral, Kansas, 26. julija 1915.

Pred kakimi 25 leti so se jeli zavedni slovenski delavci v tukajšnji novi domovini zbuhati ter jeli stremeti še za čem drugim kakor za vsakdanjim delom, namreč za napredkom. Ustanavljati so začeli vsakovrstna politična, izobraževalna in podporna društva. Tako pridno se je delalo na tem polju, da jih imamo danes vsepovsod po Zdrženih državah, kjerkoli živi le nekoliko naših rojakov. Vsa čast le-tim ustanovnikom, ki so imeli veliko truda in stroškov na rovaš svojega lastnega žepa. Ali vse to so drage volje žrtvovali, ker so si bili svesti, da vrše plemenito narodno delo. Če se kateri danes živi izmed onih nesebičnih narodnih delavcev, vidi lahko silno bogate sadove svojega dela. In pozabljen je ob tem prepričanju ves trud, vse trpljenje, in veselje jih navdaja, ker vidijo koliko solza ubogih vdov in zapuščenih otročičev je že bilo posušenih potom njihove požrtvovalnosti.

In vse te številne organizacije je ustanovil čisto navaden in preprost delavec slovenski.

V sedanjem kritičnem in nadvse žalostnem času, ko divjajo silni boji po Evropi, ko si ta in ona sila prizadeva docela izkoprati in izkavariti svojega nasprotnika, katerih bojev se udeležuje na tisoče naših bratov Slovencev, bojujočih se in prelivajočih svojo kri za domove in deželo svojih očetov, je slovenski narod usmiljenja vreden in podpore potreben. Gotovo ga ni rojaka med nami, ki bi ne imel globokega sočutja do svojih bratov v stari domovini. Zato je naša sveta dolžnost, da jim vsestransko pomagamo v tem ali onem oziru. Ali, dragi rojaki, taka pomoč za kakršno so se začeli pehati nekateri avstrijski doktorji, bivši konzuli, operni pevci, slikarji, mažači in druga taka sodrga, je brezuspešna in nzmiselna. Ko so postala tem ljudem tla v Avstriji prevročja, ko jim je zmanjkalo svetlih avstrijskih kronice v žepu, pa hajdimo v Ameriko. Tam se bo dalo pa še par dolarčkov izmolziti iz zabitega Slovence. Vidite tako je in nič drugače. Ta sodrga ni prišla semkaj z namenom, da si služi kruh v potus svojega obraza, nego da živi na rovaš ubožnega delavca-trpina, kar je bila navada v nadvse ljubljani Avstriji, dokler jim je bila tam pot s evetičami posuta.

Ker se je tem gospodom Avstrija pristudila, pravzaprav hočemo reči, ker so se le-ti gosodje prignusili Avstriji, se hočejo sedaj masčevati nad njo. Zategadelj so se bili zbrali nekega dne v Chicagu ter ustanovili takozvano „slovensko ligo“. Odtodaj se ti gosposke nazivljajo ligaši, ker so drug drugega vredni, Ti neumneži si prizadevajo iztrgati slovenski narod izpod avstrijskega žezla ter napraviti iz slovenskih dežel srbsko državo. Samostojnost slovenskega ljudstva poudarjajo na vsa usta, na drugi strani pa v svo silo tičejo pod žezlo zanemarjenega, slabostnega in popolnoma revnega naroda srbskega. Potemtakem je hotela liga pod plaščem „samostojnosti“ prodati naš narod Srbom. „Slovinci, Hrvati in Srbi, pravite, morajo biti samostojni pod srbskim kraljem. Ali pa ste že vprašali Čika Peru je-li zadovoljen s to Vašo željo? Ali je tistih par mandeljcev vprašalo Slovence, hočejo-li izpod avstrijskega „jarma“. Nadalje je Vam lahko tudi znano, če imate le količikaj soli v glavi, da bi ne bilo onikdar miru, ako bi bili Slovenci. Hrvati in Srbi pod istim srbskim kraljem. Srbska verska neropnost je vsakomur dovolj znana, slovenska vdanost katoliški veri tudi ni nepoznana, in hrvaška mržnja napram Srbom je takorekoč nespravipljiva. Ligaši pravijo: Zakaj pa nam avstrijska vlada ne da tiste svobode, ki jo uživajo drugi narodi. Temu so deloma krivi ravno sedanjí ligaški stebri. Kajti pred leti so bili le-ti narodni zapeljivci v stari domovini.

Rajna liga ni bila nič drugega kakor revolucionarno gibanje. Dokaz temu je dejstvo, da je pred nekolikim časom, ko je buknil izmišljeni glas o revoluciji v Ljubljani na dan, pisal eden glavnih ligaških postopačev, „velmožni“ Blatnik sledeče: „Z veseljem pišem Vam, g. urednik, te vrstice. Kajti dobil sem poročilo iz Ljubljane, da je izbruhnila tamkaj revolucija.“

Žalostno, ali resnično. To je ravno toliko, kakor da bi želel, da bi še več nedolžnih Slovencev prešlo svojo kri. Kdo torej bi bil kriv, če bi se kdaj kaj takega utegnulo pripetiti v slovenskih deželah? Nihče drugi kakor slovenski ligaši, ki podpihujejo svoje rojake in jih hujskajo k uporu. Tako je, vi gosposke, ki kričite venomer, da ste nesebični in požitvovalni. Sila učeni ste, imate vse polno doktorsk, kramarskih in drugih naslovov, pa ste vendar nerodnejši in neprevidnejši kakor najzadnji med nami, priprostim delavci. Bili ste doma v visokih službah in tam, bi bili lahko pomagali svojemu narodu, če je Vam res tako pri sre. Toda kaj narod, groš, groš, to je vaš kramarski cilj!

Neke „cajtenge“ v Clevelandu kriče na vse kripnje, da je sedaj liga na vrhuncu, (resničnejše bi bilo, če bi pisale da je že davno ročila v njem, se je lahko prepričal, kako Avstriji neprenehoma ni, in da je samo še par narodnih izdajalcev izven nje.

No, pri tem računam se je omenjeni listič vsel. Kajti čista resnica je, da niti dva odstotka ameriških Slovencev nista v ligaškem taboru. Saj je samo pri nas okoli pet tisoč Slovencev, ki so po mnenju naših neslavnih ligarjev — oziroma figarjev — narodni izdajalci.

To čveko, namreč tisti clevelandski listič hole prehudo jetra, kadar se prav debelo ne zlaže. Kdor je vestno zasledoval vojna po-

ročila v njem, se je lahko prepričal, kako avstriji neprenehoma je tudi zgodilo. V to svrhu so kuli pili lepo hišo in prostor za druge potrebe (za lep znesek \$7.000. To ni mala vsota. Ali geslo „V združenju je moč“ premaga vse težkote in zapreke.

Združna zveza je nekaj povsem pozitivnega in koristnega v slovenske ljudi. Zato se nam ni treba prav nič bati za to koristno stvar; ali ligaši se naj boje nardove obsodbe, ko izpregledajo nadove obsodbe, da je obstajala ligaška sodrga samo iz posmrtnih obljub, a posvetne dobrote so pogoltnili razni ligaški postopači sami. Javno vprašam vse ligaše in „slavni“ gl. odbor, koliko se je že izprešlo denarja iz nesrečne naše slovenskih delavcev? (So že prišli na dan z raznimi in nestrinjajočimi se številkami. Kramarski poglavar pravi, da je v ligaški blagajni \$1054.50c., glavni blagajnik pa pravi enkrat, da je ligaškega premoženja \$1024.50c., a drugi pet pet tudi, da je v blagajni \$1028.73c. Bodo menda spet kakke tiskarske pomote, kakor se je že pripetilo glede famoznih 70 centov. — Op. ur.)

Vprašam nadalje ves gl. odbor, je-li zares in zadržno prepričan, da se bo ob sklepanju miru ozirala ta ali ona država ozirala na Vaše neumne butice?! Moje pričanje je, da se ne bo. Kajti ob sklepanju miru bodo izstopali države državniki, katere bodo odposlale države same, ne pa kot je kramarski poglavar iz New-Yorka ali g. Skaziš iz Clevelanda, ali pa duhovnik Don Mija Grškovič, ki je začel v zadnjih dneh strašiti tudi po slovenskih časopisih s svojimi imenom in svojimi neslavnimi črkarijami. Seve nad vse „učeni“ g. Zeksar, Oni že vedo, kje jih čevlj oguli, in ozdraviti morejo ta „gospod“ le potom slovenske mase. Kajti „njim“ je največje in najboljšo zdravilo slovenski dolar.

V mojo hišo dobajajo izjemno vsi slovenski časopisi že precej let kakortudi precej angleških in nemških. Ničesar nimam proti angleškim in nemškim, ali imam pa precej proti onim slovenskim listom, ki se ne ravna po našelih nekdanj zahtevah.

Svoje dušne raztrgane kramarski list „G. N.“ v svet, češ, naj si Slovenci ustanovijo in postavijo „Zavetišče“. Dobra ideja, sem si mislil ter posegel precej globoko v žep. Seve namah je vse utihnilo. Kaj, g. Zeksar, to je prestara reč, in nič ne nese! Vprašam, kje je tistih raztrzebentanih in obljubljenih \$1000 katere si baje podaril za zavetišče?! Seve papir je sila potrepljiv, zlasti oni kramarskega lista, in izlaska se zapiše manj \$1000, ali iz žepa pa dolarji le ne romajo tako, kakor bi si liko utegnoli domnevati. Ker sem kakor že omenjeno tudi jaz daroval nekaj centov v svrhu ustanovitve slovenskega zavetišča, imam pravico vprašati gl. odbor, če sploh še obstoji, zakaj ni še nikoli objavil po časopisih dohodkov? Mar ste porabili vse sprejeti denar, katerega smo ubogi slovenski delavci darovali, samo za stroške kramarske reklame?

Pravtako je tudi s slovensko ligo, od katere je doslej dobilo slovensko ljudstvo samo figo pod nos. Vedno kliče: Daj, Daj!, ne vprašajo pa, imashi-li ti in tvoji otroci kaj tja večerjo. Morda se bo kdo oglašil ter mi ugovarjal, ali jaz ga vprašam že vnaprej: Ali se bi Slovincem godilo morda pod medvedovo, ali polentarsko, ali srbsko, ali angleško vlado, kakor se jim godi pod avstrijsko. Desetkrat slabše. In prav je in pošteno, da se zavzema naš pravični in pošten list „Slovenski Narod“, ki je „slavnemu“ new-yorskemu kramarju najhujši trn v peti, da se torej ta list tako iskreno zavzema za našo staro domovino.

Zato želim Tebi, dragi nam list „Slovenski Narod“, da se širi hitro, cepi mladike na starem drevesu našega naroda ter postani skoro dnevnik! Potem pa s preperehim, preležanim, zaprašenim in umazanim kramarskim blagom na cesto!

Za danes bodi dovolj, a obljubim pa, da se še oglašim. Narodni pozdrav vsem čitateljem vrliga lista „Slovenskega Naroda“.

Naročnik.

„LEGA NAZIONALE“.

Vlada je razpustila italijansko šolsko društvo: Lega nazionale. Bilo bi hinavstvo ako bi ne odkrito priznali, da smo Slovenci to vladno odredbo sprejeli z velikim zadovoljstvom. Iz slovensko-narodnih in avstrijskopariotičnih razlogov.

Do leta 1890, so imeli v Avstriji živeči Italijani društvo Società scholastica Patria. Dne 10 julija istega leta ga je vlada razpustila, ker je glavna skupščina v Tridentu sklenila, da se odpošlje društva Dante Alighieri v Rimu in njegovemu predsedniku Bonghiju izraz popolne udanosti in najodkritosrčnejše čestitke. To je bil za vlado le zadnji povod, kajti bilo ji je znano, da ima društvo s kraljevino najtesnejše zveze.

Že leta 1891 so si ustanovili Italijani društvo Leganazionale namesto razpuščene Patrie. Po pravilih je imela sicer le namen, pospeševati narodnostno vzgojo, v istini pa je bilo njeno delovanje naperjeno proti Slovincem in Avstriji. Hotela je z obilnim denarjem iz Italije poitiljančiti našo jadransko obal ter zrelo jabolko izročiti Italiji. Svoje delovanje je Lega nazionale raztezala na vseh pet „neodrešenih“ pokrajin: Trentin, Trst, Istra, Furlanija in Dalmacija.

Vodilno glasilo trentinskih Italijanov „Alto Adige“ je pisalo o ciljih Lega nazionale: „Sicer še je zaželjena obal daleč, ladja Italijanov v Avstriji vozi po viharne, nemirnem morju. Toda te številke nam dajejo upanje na združenje z našimi brati! Če tudi po gorovju in morju ločeni, mi Italijani spadamo vsi vkupaj. Navdušenje in zaupanje na oni dan, to je namen Lega nazionale.“

In list „Trentino“ je pisal leta 1907 z ozirom na delovanje Lega nazionale: „In kakor uživajo Nemci iz Nemčije dalekoidočo prostost, da prepotujejo na dolgo in široko Trentin z namenom, da najdejo prozlehte za idejo Velike Nemčije (velikanski moloh, koje-ga fanatični svečeniki sanjarijo o žrtvah v celih hekatombah), tako nam lahko in nam morajo še z večjo pravico naši bratje iz kraljevine stati ob strani v trdnem defenzivnem boju, ki ga bijemo, da varujemo stare meje Italije.“

Lega nazionale je gojila jako živahne zveze s kraljevino in z ondomnimi irendističnimi krogi. Kako ljubbo in dobrodošlo je bilo to društvo Italiji, je pač najbolj razvidno iz tega, da je italijanska vlada izdala naredbo, s katero se poziva, naj Italijani podpirajo Lega nazionale! Kadar koli so kraljevinski irendisti imeli javne prireditve, nikdar ni manjkalo pri njih zastopnikov Lega nazionale iz Avstrije. Leta 1907. se je vršil v Veroni kongres. Associazione pro Trento-Trieste, na katerem so bili tudi Legini zastopniki navzoči. Veronski župan je govoril o „zahlapčenih in teptanih Italijanih v Avstriji“ in rekel, da je „ruska knuta“ mnogo prijetnejša nego „avstrijska palica“. Obžaloval je na zadnje, da vsled svojega dostojanstva ne more še bolj jasno govoriti o tem, „kako se v deželah katere spadajo k Italiji, (italijanska) trobojnica še vedno nahaja v krempljih dvoglavnega orla.“ Italijanka iz Tridenta je govorila o „trpljenju fratellov irendentov“ in končala svoj govor z besedami: „Aiuta, Italia, aiuta!“ Pomagaj, Italija, pomagaj!!!

Leta 1913 je priredila Legina skupina v P. plesni venček. Plakati, vabila, in dvorana, vse je bilo v Italijanskih barvah. Venček se je otvorilo z itljansko kraljevinsko himno in v dvorano je prikorakala skupina 16 dam, ki jih je vodila „Italija“ kot sedemnajsta. Onih 16 dam naj bi predstavljalo 16 italijanskih pokrajin. Dame so obstopile govornika, ki je obiskovalcem plesnega venčka razjasnil, da je prišla „Italija“, da bi prinesla trpečim bratom v Avstriji tolažbo, sočustvovanje, pogum in zaupanje.

Ti podatki dovolj jasno osvetljujejo tendenco Lega nazionale glede njenega razmerja do Avstrije, in avstrijskega patriotizma. Toda ravno s takim srdom kakor proti Avstriji so bili Legini pristasi napolnjeni nasproti slovenskemu in hrvaškemu narodu. Posebno v Istri in Trstu je lega delovala z vsem parom, da bi zajela naraven razvoj hrvaškega in slovenskega naroda ter njegov naraščaj odtujila narodu in Avstriji. Naši prvaki ob jadranski obali so z naporom vseh sil morali delovati nasproti tako ljutemu sovražniku.

Sedaj je Lega nazionale razpuščena. Zadelo jo je kazen ki jo je že davno zaslužila. Slovenci in Hrvati smo rešeni s tem sovražnika, ki nam je z izdajalskim denarjem iz kraljevine hotel skopati grob in nas položiti vanj. Naloga naša je sedaj, da tam, koder se je vršilo antiavstrijsko in antislovensko Legino delovanje, popravimo napravljeno škodo in da se zato z vso vnemo oprinemo naših poštenih narodnoobrambnih društev, ter jim ne odrekaemo tudi v sedanjih težkih časih svojih izdatnih podpor.

DOPIS.

Collinwood, Ohio.— Cenjeno uredništvo!— Prosim ne vrzite v koš tega skromnega dopisa radi moje za dopisivanje preokorne roke, nego ga priobčite, če Vam je le mogoče.

Poročati Vam imam veliko. Seve se to ne zgodi vse hkrati. Polagoma in počasi homo že uredil celo stvar.

Glede dela se ne pohvalim, čeprav je kaj lepo število tovarov v Collinwoodu. Ali različne so kakor menda tudi rojaki. Tvorničar-

jem je le na tem, da kar najbolj skubejo in ožemajo delavca-trpina. pa tu ni skorobirekal pomoči. Dokler se vlada sama ne potegne za delavske sloje, in dokler se kapitalizmu ne zavije vratu, dotlej ostane delavec suženj tukajšnjih kapitalistov.

Pohvalno pa se lahko izrazim o zavednosti tukajšnjih rojakov. Temu v dokaz je tukajšnja Združna zveza, ki obstoja že par let in prav izbornu napreduje. Zvezi-nj delničarji, ozirama vsi napredni duhovci, so se zavzeli, da bi bilo dobro, če bi imelo tako slovensko podjetje tudi svojo lastno prodaj-

Novice iz stare domovine.

KRANJSKO.

LJUBLJANSKE NOVICE.

Umrli so v Ljubljani.

Ivan Opsik, pešec 64. pešpolka. — Simon Mykytor, pešec 80. pešpolka. — Gregor Vazvary, pešec 63. pešpolka. — Mile Lužja, korporal 2. bos. herceg. pešpolka, vsi štirje v garnizijski bolnici. — Vladimir Kupiec, pešec 57. pešpolka, v rezervni vojaški bolnici na obrtni šoli. — Tomo Jurič, pešec 22. pešpolka, v rezervni vojaški bolnici na II. državni gimnaziji. — Simon Kracsunas, pešec 63. pešpolka, v rezervni vojaški bolnici na obrtni šoli. — Vencelj Chomecky, 37. domobranskega pešpolka, v rezervni bolnici na obrtni šoli. — Frančiška Benkovič, bivša kuharica, 75 let, Radeckega cesta 9. — Marija Uršič, hiralnica, 85 let, Radeckega cesta 9. — Jerica Kavčič, posestnikova hči, 19 let. — Martin Vidic, posestnik, 47 let. — Josip Vrhovec, trgovski sluga, 21 let. — Ivan Nemet, pešec 76. pešpolka. — Peter Topić, pešec 22. pešpolka. — Andrej Sinobac, pešec 23. domobranskega pešpolka. — Rozika Logar, delavčeva hči, 15 mesecev. — Blaž Stulič, pešec 23. domobranskega pešpolka. — Giovanni Croce, vojni ujetnik, pešec 41. laškega pešpolka. — Rudolf Trnek, pešec 21. domobranskega pešpolka.

Padel je.

Padel je na severnem bojišču Milan Planinec, sin poduradnika južne železnice g. Platinea. Pokojni je končal eksportno akademijo ter je pred vojsko služil na Srbskem. Vsled vojne je prišel domov. Meseca svečana potrjen v vojake je odšel pred nekaj tedni v Galicijo, kjer je ob priliki napada na ruske postojanke padel kot junak. Pokojni je bil up in nada staršev; dve njegovi sestri sta služili kot stenografistini, da se je lahko izsolal. Blag mu spomin.

Prodaja jajec v mestnih vojnih prodajalnah.

Od 3. julija se naprej prodajajo po mestnih vojnih prodajalnah, in sicer na Tarjaškem Trgu in v Mahrovi hiši pri jubilejnem mostu jajca komad po 11 vinarjev. Kupi lahko vsakdo, a posameznik kom se naenkrat oddaja po največ 10 jajec skupaj.

Pogreb junaka.

Dne 1. julija popoldne ob štirih so na tukajšnjem glavnem kolo dvorja dvignili iz železniškega voza in steklenim velegalavozom Mestnega pogrebnege zavoda na pokopališče pri sv. Križu prepekljali zemске ostanke c. in kr. polkovnika brigadirja Viljema Staufferja, viteza Frane Jožefovega reda, imetnika vojaškega zasluženega križca, srebrne hrabrostne svetinje itd., da ga tam začasno polože v skupni častni grob za častnike, padle pred sovražnikom. 1885. l. rojen na Dunaju, si je bil pokojnik 1878. leta v okupacijski vojni prihrčil srebrno hrabrostno svetinjo. Potem je služboval pri domačem lovskem bataljonu št. 20, nakar so ga imenovali za majorja pri štajerskem pešpolku št. 47. Kot poveljnik slovenskega lovškega bataljona št. 7 je s svojo iskreno vdano mu četo ob izbruhu vojne odrl na severno bojišče. Teh dni, ko je poveljeval vrlih našim slovenskim junakom, ni mogel pozabiti svoj živ dan in je s ponosom pripovedal kako izborni bojovníki so ti naši fantje, in kako prijetno je bilo načelovati četi, ki mu je bila iz srea vdana in v svoji brezprimeri pogumnosti podjetna tako, da jo je bil komaj hrzdati. Težko je bilo od svojih vojakov iskreno ljubljenu rajnemu, ko se je moral od njih posloviti, da prevzame poveljstvo štajerskega pešpolka št. 47. Kot poveljnik tega polka je polkovnik Stauffer v jezenskih boji hkrati Lvova utrpel strel v pljuča, ki ga je za dolge tedne položil na bolniško postelj. Vnovič odlikovan za hrabro vedenje pred sovražnikom, je vzornik našim vojakom, ki so ga od svoje poškodbe o-

kreval in prevzel drugo poveljstvo. Zadet od sovražne karteče je sedaj nenadno preminil, svoje junško življenje žrtvujoč cesarju in domovini, ki ju je ves čas svojega življenja ljubil iz vse duše. Bodi vzor možu in vzor častniku trajen spomin!

Oglasil se je.

Oglasil se je iz ruskega vjetništva ljubljanski mitniški paznik Avgust Novak. Bil je v Przemyslu Tam je oddal na svojo ženo Cecilijo dne 17. februarja dopisnico, ki je pač odšla z letalno pošto, a je dospela v Ljubljano šele 15. junija. Skoro istočasno je pa prišla iz Taškenta druga dopisnica, datirana z dne 14. maja. V tej naznanja Novak, da je zdrav in da v vjetništvu ni nič hudega. Na delu dopisnice je sicer tiskano, da je dovoljeno pisati samo v ruskem francoskem in v nemškem jeziku, a Novakova dopisnica je vendar prišla čez mejo, četudi je pisana v slovenskem jeziku.

Pojdite v Ljubljano!

Tržaški "Lavoratore" je v svojem izdanku od minule nedelje prabil dopis iz Ljubljane, ki tvori najlaskavejši dokument za glavno mesto naše slovenske domovine. Pravi slavonspev je to za Ljubljano, njeno prebivalstvo, njega gostoljublje in poštenje. Ljubljana nam nudi sedaj — tako pripovedu je — vsled pritiska tujcev slike velikega mesta. Vendar pa/prebivalstvo ne izkorišča te prilike, in je, kar se tiče cen živil in stanovalj, onestissimo. Na vsaki ulici in v vsakem lokalu se sliši italijansko govoriti, a povsod so Italjani vlnudni, prijazni in postrežljivi. Kako se menjajo časi in ljudje z njimi! Ni še dolgo temu, ko so v Trstu vsakemu Slovencev dal kak znak svojega slovenstva od sebe, klicali "va Lubbiana"! in to tako zaničevalo kakor da ga kam pošiljajo v divlje kraje, oddaljene od človeške civilizacije. Danes pa oni sam kažejo v tej Ljubljani zavetja in gostoljubja in so polni hvale prebivalstvu tega mesta. Dajejo nam torej najlepše zadoščenje. No, to bi bila bolj stran čuvstva, niti ali če hočete, občutljivosti, ako nam je to v zadoščenje. Toda stvar ima tudi svojo realno vrednost. Kajti mnogokateri je zaničeval le zato, ker je ime povse krive pojme o naših krajih in naših ljudeh in si domneval, da žive tam zunaj sami slovenski livjaki in barbari. Sedaj pa se je prepričal na svoje oči in vidi, da žive na slovenski zemlji civilizirani ljudje, ljudje v pravem smislu besede, ki v težkih časih radi po zaoblajo na narodna navskrižja slede pravilom narodne tolerancije, ker vidijo v človeku — sočloveka. To častno izpričevalo je dal slovenskemu ljudstvu dopis v "Lavoratore" od minule nedelje. To pa ni v čast samo tistemu, ki se mu izreka priznanje, ampak tudi tistemu, ki je izreko izreke pošteno.

Častno priznanje.

C. kr. deželno predsedstvo je s posebnim zadovoljstvom zelo priznanje napravil sijajni uspeh, ki ga je imelo v Ljubljani patriotsko nabiranje kovin. Nabralo se je 76 zlatih kovin, ki so tehtale 3129 kg. Hkrati je naročilo mestnemu magistratu, da se izreče iskrena zahvala za ves požrtvovalni trud vsem organizatorjem in velepatrotične akcije kakor tudi vsem darovalcem čisto tudi dragih daril. Naša bela Ljubljana je tudi pri tej priliki z dejanjem pokazala svoje veliko domoljubno navdušenje.

Prvi laški ujetnik umrl v Ljubljani.

V Ljubljani je umrl Anton Comental, vojni ujetnik, vojak laškega pešpolka št. 30.

GORENJSKE NOVICE.

Deset sinov — vojakov.

V Spitalu nad Kamnikom je vdova Alojzija Drole, ki ima deset sinov — vojakov. Desetega njenega sina, ki je bil 8. maja potrjen, je e. kr. okrajno glavarstvo v Kamniku začasno oprostilo.

uvidevši, da mati sama ne more obdelati obširnega posestva in ker je vložila prošnjo na višjo oblast, da se ji vsaj enega sina pusti doma. Dva njena sina, ki sta od začetka mobilizacije služila pri 7. lovskem bataljonu, bila sta že v jeseni 1914. v seznamkih izgubljena kot ranjena. Ker pa že 8 mesecev ni od nobenega nikakega glasu, sta gotovo mrtva. Vprašamo: Ali ne zasluži tudi ta slovenska mati, kateri je v Avstriji le malo enakih, da jo od poklicane strani priporoča za kako odlikovanje.

Umrli je.

Umrli je na Galjevici št. 5 krojaški mojster Andrej Cankar, oče g. dr. Izidorja Cankarja. Naše je bil večeraj popoldne. Naše najiskrenejše sožalje!

Na severnem bojišču.

Na severnem bojišču je padel abiturijent, enoletni prostovoljec 87. pešpolka Jan. Triller iz Skofje Loke.

Utonil.

Utonil je v Tržaču delavec Jan. Weisslisen. Nasil je drva čez vodo po hrvi. Najbrže ga je zalela božjast, kateri je bil podvržen. Sicer je bil dober in pošten mladenič.

DOLENJSKE NOVICE.

Vojaška nesreča v Novem mestu.

27. maja je 25 letnemu Niku Popoviču iz Popovičev padla vojaška čepica iz železniškega voza. Vlak se je še počasi pomikal. Popovič je skočil po kapo, pri tem pa je tako nesrečno padel, da mu je noga prišla pod kolo. Nogo je zdrobilo in so mu jo v novomeški bolnišnici amputirali pod koletom. Novomeška občina bo za Popoviča nabirala prispevke za umetno nogo. Popovič se že spreha na vrtu bolnišnice in se uči pisati; je zelo spreten in dobrodušen.

Prvi vojaški pogreb v Novem mestu.

Prvi vojak, ki je umrl v novomeški bolnišnici "Rdečega križa", je bil Dalmatince Begović iz Koroze, pokopan je bil z vsemi častmi.

Požar pri Mokronogu — Vas pogorela.

V torek, 15. junija, je ob polni uri popoldne pričelo goriti v Ribjeku pri Mokronogu. Pogorela je vsa vas, rešili so živino; zažgali so baje otroci. Ker je beda velika, se hvaležno sprejme vsak dar. — Ubogi gospodarji, ko se rnejo iz vojske v pogorelo vas!

Besen bik in gospodarjeva smrt.

V Višnji gori je bil dne 24. junija v četrtek, semenj, Prignalo se je precej plemenska in pitana živina. Med semnjari je bil tudi posestnik M. Vidic iz Police, ki je bil prignat svojega štiriletnega bika na prodaj. Dobil je kupca, ki kupčija je bila kmalu narejena na živo vago. V ta namen je šel Vidic z bikom na Grosuplje, da ga stehta na tamošnji tehtnici. Ker je bik jako otrisal z glavo, so svetovali ljudje Vidicu, naj ga žene z drogom privezanim k mrežu, ne pa na vrvi. Ali mož, ki ni nikdar poznal strahu in bojazni, se tudi besnega bika ni bal in to je bila njegova smrt. Med potjo se je bik zaletel v gospodarja, ki je takoj obležal na tleh brezavesten. Ljudem, ki so ga spravili na konen, je še dejal: "Pustite me, da žinem živaj na Grosuplje. To so bile njegove zadnje besede. Nekaj kmet iz sosednje sela ga je odpeljal v ljubljansko bolnišnico, kjer je mož kmalu izdihnil. M. Vidic zapuščal žalostno ženo in več nepraskrbljenih otrok. Rajnik še ni imel 50 let in bi bil moral zamenjati klobuk z vojaško kapo.

Iz ruskega vjetništva.

Iz ruskega vjetništva se je oglasil Anton Žefran iz Gotne vasi pri Novem mestu; služil je pri 27. domobr. polku. Pisal je sorodnikom, da se nahaja v Taškentu in sporočil, da so z njim v istem

Izredno krasen ponudek

ZASTONJ

VREDEN \$ 3 do 5.

ZASTONJ

VREDEN \$ 3 do 5.

VREDEN \$ 3 do 5.

ZASTONJ

VREDEN \$ 3 do 5.

ZASTONJ

GOTOVO IMA VSAKDO IZMED VAS TO ALI ONO SLIKO, BODISI SVOJO, BODISI SVOJIH SE ŽIVEČIH ALI ŽE UMRLIH DRAGIH, KI SI JO ŽELI IMETI V POVEČANI OBLIKI. IN SEDAJ SE VAM NUDI LEPA IN UGODNA PRILIKA, DA DOBITE TAKO SLIKO, IN TO POPOLNOMA BREZPLAČNO.

TAKO POVEČANA SLIKA V NOVI IN ZELO PRILJUBLJENI, PODOLGASTO OKROGLI, IZBOČENI OBLIKI STANE POVSOD OD \$3. — DO \$5.—. ZA TOČNO REPRODUKCIJO MALE SLIKE V VELIKO SE JAMČI.

NAMEN TEGA DARILA JE RAZŠIRJENJE KROGA ČITATELJEV NAŠEGA LISTA IN UTRJENJE PRIJATELJSKIH RAZMER MED NAMI IN NJIMI.

SLIKA KATERO VAM BOMO DALI POVEČATI IN KATERI BOSTE Z VESELJEM ODBRALI ČASTNO MESTO MED DRUGIMI SLIKAMI V SVOJI SOBI, BO TOČEN POSNETEK VAŠE MALE FOTOGRAFIJE.

POŠLJITE NAM SVOJO NAJPRILJUBLJENEJŠO SLIKO, PET NOVIH NAROČNIKOV NA „SLOVENSKI NAROD“ IN CELOLETNO NAROČNINO ZA TEH PET NAROČNIKOV, T. J. \$5.— Z NJIHOVIMI NATANČNIMI NASLOVI, PA BODO TAKOJ ZAČELI DOBIVATI NOVI NAROČNIKI NAŠ LIST, A VAM DOPOŠLJEMO GORI OMENJENO POVEČANO SLIKO IN VAŠO NAM ZA VZOREC POSLANO FOTOGRAFIJO OBENEM.

ČE PA PRIDOBITE DESET NOVIH CELOLETNIH NAROČNIKOV NA „SLOVENSKI NAROD“ TER NAM POŠLJETE NJIHOVA IMENA IN NAROČNINO, VAM BOMO DALI NAPRAVITI ENAKO SLIKO, TO PA V BARVAH KI IZGLEDA KAKOR ŽIVA.

NE ODLAJŠAJTE, POŠLJITE NAM SVOJE SLIKE IN IZPOLNITE OSTALE POGOJE, DA ČIM PREJ DOBITE TO KRASNO DARILLO.

Uprava „Slovenskega Naroda“.

kratu tudi Anton Cuzner iz Sp. Šiške, Alojzij Ankon iz Laverce in Ferdinand Main iz Ljubljane.

NOTRANJSKE NOVICE.

Strelna v Idriji.

Strelna je udrila v Idriji med večernim viharjem dne 19. junija v Kobalovo (prej Karčeto) hišo pod kresom za zgradbo. Najprej je šinila v visoki oreh poleg hiše, kateremu je odlomila vejo, potem je svignila skozi kamersko okno gornjega stanovanja ter je hudo zdelala več oprave. Od tam je obiskala kamro v pritličju, šla skozi zid v bližnjo lipo, nato pa precej daleč poškodovala ob grajskem zidu vodovod, ki je izpeljan v grad. Stekla v oknih obeh stanovanj v Kobalovi hiši so se razsula tudi sicer je hiša mnogog trpela; tako da ima gospodar precej škoda, kakor tudi ob družini, ki biva ta v hiši.

Iz vipavske doline.

V noči od 17. na 18. junija je v Vipavi po naši dolini huda burja, ki je napravila na sadnem drevju in poljskih pridelkih, deloma tudi na trti občutno škodo.

SPLOŠNE KRANJ. NOVICE.

Premeščeni notarji na Kranjskem.

Premeščeni so gg. notarji Karal Pleiweis iz Višnje gore v Novo mesto, Josip Smodej iz Velikih Lašč v Ravnice, dr. Andrej Kuhar iz Trebnjega v Litijo, Hubert Završnik iz Cerkanje v Višnjo goro, Jurij Demšar iz Loča v Mokronog, Karol Klander iz Kranjske gore v Trebnje in dr. Anton Bartol iz Logateca v Velike Lašče.

Kranjski okrepčevalni vlak.

Mobilni okrepčevalni vlak št. X, ki ga je napravila gospojna sekcija deželnega in gospejega pomožnega društva v Ljubljani z darovi dobrotnikov iz dežele Kranjske se bo glasom senkaj

dozlega naznanila uporabljal, kakor hitro se ga bo moglo pogrešati na dosedanjem službenem kraju, na bojni črti, ki je Kranjski najbliže.

Z bojnega polja.

Z bojnega polja pošiljajo ljubi slovenski domovini in vsem prijateljem presrečne pozdrave: korporal Josip Pangerčič iz Mengša, korporal Andrej Smrdelj, Anton Jager iz Novega mesta, Anton Kolar iz Litije, Jakob Košenina, Martin Ferleš, Avgust Faganel in Gregor Pirš iz Kamnika, vsi od 5. dragonskega polka 5. eskadron.

ŠTAJERSKO.

MARIBORSKE NOVICE.

Maribor.

Slavje zavzetja Ljova po avstrijskih četah se je tudi v Mariboru obhajalo zelo slovesno. Ko se je dne 22. junija zvečer raznesel po Mariboru glas, da je Ljov zopet naš, so bile hiše okipčane z zastavami. V sredo zvečer pa se je vršila po mariborskih ulicah slovesna bakljada z godbo na čelu. Skoro vse hiše so bile razsvetljene in mnoge tudi okinčane s cvetlicami.

Posledice nestrpnosti.

Ko je prišla naraščati pri nas draginja in so se vsi pridelki skoro mahoma podražili do 80 in do 100%, je nastala zlasti proti kmetovalcem razburjenost in prišlo je na dnevnem trgu do včasih pravih divjih prizorov. Neke ženske, ki svoje ječice niso mogle ohladiti drugače, so napadle kmete in kmetice in le redkokdaj je v take tržne kravalce posegla straža s potrebno energijo. Zgodilo se je redno, da je divjačica drhal med česom, ko je bil krivi na policiji, pokradla na trg prinesečo zalogo kar z voz ali iz posod, ali pa, da je vse skupaj prebrnila in potem tem lažje prišla zastoj do zaželenega blaga. Razsodan človek je že takrat uvidel, da zamore to

celokupnosti škodovati, vsaj čez nekaj časa. To se je tudi zgodilo. Nesposobnost takega ravnanja se je danes občuti, kajti na trg pride z dežele vedno manj ljudi s pridelki, tako, da ni baš lahko, si kaj dobiti. Kar pa pride to je hitro razprodano in klor ni že navsezgodaj na trgu, se sploh lahko, po domače rečeno: "Obriše". Na vse to so prišle še maksimalne cene, kar je sicer za naše čase prav zdrava in pametna misel, ali, treba, da se preje res najde primeren ključ za uje.

Tako pa se je zgodilo te dni, da je pripeljala kmetica iz St. Janža na Dravskem polju v mesto Krompir in ga merico prodajala za 1,30 vinarja, kar je razne dame pripravilo do naskoka na voz. Prišel je stražnik, ženo odvel na mestni urad in predno so ji tam — v vsaj naglici sicer morda — pojasnili vse vijugaste formule maksimalnega "tarifa", je bil velik del krompirja našel svojo zadnjo pot k večernemu počitku v praznih košarah naskakajočihdam, kajti vozilo s krompirjem je ostalo brez varstva. Žena je potem jokajoč pripovedala, da se niti pri njej, zziroma v St. Janžu — torej na kmetih — ne dobi krompirja po K 1 30 v, merico. Imela je torej izredne užitke; poslušala je tomo v križpotih maksimalnega labyrinta in vozeč se domu, lahko premišljala o minljivosti posvetnega krompirja. — Davčni asistent Anton Petek, ki je bil oktobra lanskega leta pridružen davčnemu uradu v Mar. Celju, je zopet preustavljen v Maribor. — V Maribor je prišlo te dni 5 vagonov sladkorja s Češkega. Strah pred pomanjkanjem sladkorja je torej prazen. — V torek dne 22. junija je v rezervni bolnišnici št. 1 umrl vojak 73. pešpolka Andrej Vejhl. Umrl je za jetiko. Rajni se je udeležil bojev na severnem bojišču. Pogreb se je vršil v četrti tek popoldne. — Franc Golob, uradnik v deželni bolnišnici v Mariboru, se je kot vojak artilerist bojeval v trdnjavi Przemysl. Cele mesece ni bilo nobenega glasu od njega. Družina je bila že v

strahu za njim. Nekateri vojaki, ki so se vrnili s severnega bojišča, so tudi pravili, da je Golob padel zadet od šrapnela. Dne 18. junija pa je njegova žena dobila od svojega moža dve dopisnici iz mesta Merw (izhodno od Kaspijskega morja) v Transkaspiji, Turkestan v Aziji. Od tam piše svojim domačim: Draga ženka! Najprej Te od srea pozdravljam in poljubim, in istotako vse otroke, ter upam, da bodeš te vrtice gotovo v roke dobila. Pišem skoraj vsak dan, ampak razmere in neizmerna oddaljenost so take, da dvomim, če doseže vsako pismo svoj cilj. Natančneje žalibog se nesmem izraziti, zadostuje Ti naj, da sem še živ in da gojim je dino le željo, biti zopet združen z Vami. Ljubi moj! Vse drugo bode Bog pomagal. Za to pa ne pozabite mene v molitvi, ki stremim in hrepenim za Vami v daljnji Aziji. Vročina narašča že do 46 stop R. — Na drugi dopisnici pa: Merw, dne 12. 5. 1915. Draga ženka! Upam, da si že katero moje dopisnico prejela, kar bi me vsaj toliko pomirilo, da veste, da sem še pri življenju in da mislim noč in dan na Vas. Bog daj živeti tisti radostni trenotek, ko se vrnem v Vašo sredino; večje sreče si ne želim. Pri tebi bodem si gotovo zdravje okrepil, prepričan da me bodeš gojila kot zvesta ljubljena žena. Ostanite mi zdravi, dokler se ne vidimo. Poljubim Tebe in otroke. Tvoj Te ljubeči mož Franc Golob je rodom iz St. Janža na Dravskem polju.

PTUJSKE NOVICE.

Dne 19. junija je bil na dvorišču tukajšnje pionirske vojašnice ustreljen korporal Sporer, ker je na cesti oropal posestnika Marke. Njegov roparski sodrug, posestniški sin Franc Kokol, je sedaj v preiskovalnem zaporu že tudi priznal, da se je udeležil omejenega cestnega ropu. Kokol pride pred mariborsko izjemno sodišče. — Cesar je imenoval ljutomerskega dekana vlč. g. M. Jur-

kovič za prošta in mestnega nadžupnika v Ptuj.

. GRAŠKE NOVICE.

Umrl je v Gradcu 72 let star vpokojeni čavnatelj trboveljske premogokopne družbe Martin Terpotitz. — Tri vagona mesa se je pokvarilo. V neki graški hladilnici za meso je bilo spravljeno tri vagonne zmrazjenega inozemskega mesa, ki je bilo namenjeno za vojaštvo. Komisija, ki je meso pregledala, je spoznala, da se je vse tri vagonne mesa pokvarilo. Meso je bilo vredno 34.000 K. Sodi, v katerih je bilo meso spravljeno, niso bili dobro izdelani. Mestni konjoderec je meso zagrebel. — Kovači podražijo svoje izdelke. Na zborovanju zadruge kovačev v Gradcu se je sklenilo, da se čene za kovaške izdelke podražijo in se za kovaško delo sploh nastavijo višje cene. Kovaški mojstri utemeljujejo svoj sklep s tem, da so se zadnja leta cene živim in kovaškim potrebščinam dvignile za 150%, plačila kovaškim pomočnikom pa so se povišala za 100%. med tem, ko so kovači cene svojim izdelkom in svojemu delu dvignili komaj za 20%. — Štajerski deželni šolski svet je v svoji seji dne 19. junija imenoval nadučitelja v Vel. Nedelji Ivana Žolnirja za nadučitelja na okoliški deški ljudski šoli v Ptuj. Karolin Dolžan od sv. Eme k sv. Križu na M. p. in def. učit. Ivana Zagažna iz Doberne k sv. Eme. — Častno kolajno Rdečega križa je dobil stražmošter pri trenski div. št. 3 v Gradcu Jožef Požun. — Živinske cene v Gradcu. Na zadnjem tedenskem sejmu se je plačevalo za 100 kg. žive teže: pitani voli 264—284 K, izjemoma 300 K, napol pitani voli 236—260 K, suhi voli 216—232 K, pitane krave 212 do 248 K, napol pitane in suhe krave 140—208 K, bikli 216—272 K. Cene izboljšo živino neprestno rastejo.

CELJSKE NOVICE.

Celje.

Umrla je v Celju notarjeva vdova gospa Eliza Toplak. — Umrl je v Celju vpokojeni mestni učitelj Jakob Goriup, star 63 let. — Padel je v bojih pri Gorici strojnik tiskarne "Celeja" Maks Oevirk. — Na italijanskem bojišču je padel rezervni poročnik medicine Teodor Lubeč. — Strežnik v Celjski rezervni bolnišnici Dominik Bohorč nam piše, da je po večmesečni bolezni sedaj toliko okreval, da se bo že v sredi meseca julija vrnil iz bolnišnice v Postojnu na Ogrskem zdrav nazaj v Celje na svoje mesto. — Na severnem bojišču je padel Koracin Franc, nadporočnik pri 3. polku tirolskih strelcev. Padli je bil rodom Celjan. — Za domobransko vojašnico se bo postavilo zopet šest novih barak za bolne in ranjene vojake. Delo je prevzel teatarski mojster Jožef Nekrep iz Maribora. — Franc in Konrad Golograue, sinova g. stavbenega podjetnika Ferdinanda Golograue v Gaberju pri Celju sta še oba od začetka vojne na bojnem polju v Galiciji. Z dne 2. junija poročata, da sta še oba čvrsta in zdrava, ter da je bil Franc Golograue odlikovan s srebrno svetinjo hrabrosti. — G. Ivan Rojec, dekan in deželni poslanec, naselil se je v Zavodni h. št. 58, pod misijonsko hišo sv. Jožefa pri Celju. — Dne 24. junija sta se igrala dve dekletci in štiri letni deček slikarskega mojsta Dobravec v nekem čolnu, ki je bil pritrjen ob soli mosta čez Savinjo. Čoln se je nenadoma odpel od sohe in je plul proti kapuinskemu mostu. Dekleti ste

NAŠI POTOVALNI ZASTOPNIKI.

g. RAJNER HLAČA,

potuje sedaj za naš list po naših nasebinah. Zato ga vsem cenjenim rojakom prav toplo priporočamo.

Uprava.

g. IVAN POTUSEK.

potuje sedaj za naš list „Slovenski Narod“ po naših nasebinah. Zato ga vsem cenjenim rojakom prav toplo priporočamo.

Uprava.

g. JOSIP STALCER

potuje sedaj za naš list „Slovenski Narod“ po naših nasebinah. Zato ga vsem cenjenim rojakom prav toplo priporočamo.

Uprava.

PETER KOBAL

6310 St. Clair Ave., CLEVELAND, OHIO.

Dobro znani krojači priporočajo jakom v mestu in okolici svoje najmoderneje opremljeno delavnico. Izdeluje obleke po najnižjih cenah in tudi na tedenska odplačila.

PRVA-DRUGA NARODNA BANKA

ZGODOVINA PRVE-DRUGE NARODNE BANKE.

Že leta 1852. obstojala je Prva-Druga Narodna Banka v Pittsburgu, Pa. Ustanovil jo je dne 28. januarja pokojni James Laughlin, vtemeljitelj današnje velike Jones and Laughlin jeklarske družbe, kakor „Pittsburg Trust & Savings Co“.

Banka se je tedaj nahajala na Penna Ave., blizu 11. ulice. V aprilu 1. 1852., kupila in prevzela je banka dobro gredečo denarno trdiko Fifth Ward Banko, v. 1. 1853. imenovala se je Pittsburg Trust Co., leta 1854. se je glavica povišala na \$200.000.

V tem času preselila se je na Wood Street poleg Fifth Avenue in to zemljišče je del lota, na katerem danes banka stoji.

L. 1863. se je ime banko menjalo v First National Bank of Pittsburgh, Pa. (Prva Narodna Banka). To je bila prva banka v Pittsburghu in ena izmed prvih, katere so zaprosile za čarter nacionalnih bank. Glavnica Prve Narodne Banke bila je takrat \$500.000 a bank je bilo takrat v Pittsburghu samo 12.

Dne 1. sept. 1875. povišala se je glavica banke na \$750.000 a v letu 1892. se je dodalo glavici nadaljnjih \$100.000.

Dne 1. avgusta 1901. je bil inozemski in parobrodski oddelek utemeljen po konzulu Max Schambergu, poznan pod imenom Max Schamberg & Co., kupljen in banka je začela poslovati z Evropo, posebno z našimi rojaki.

Mr. Wm. F. Benkiser, ki je bil s trdiko Max Schamberg & Co. od leta 1891. postavljen je bil za upravnika novega oddelka, in razun upravnika v tem inozemskem oddelku bilo je takrat nastavljenih še šest oseb. Danes ima bank v svojem inozemskem oddelku nastavljenih ne šest oseb kot leta 1901. temveč še je osebje tega oddelka že leta 1912. povišalo na 44 oseb.

V letu 1913. spojila se je Prva Narodna Banka v Pittsburghu z Drugo Narodno Banko in novi zavod se imenuje zdaj Prva-Druga Narodna Banka v Pittsburghu, Pa. Glavnica ima \$4.000.000 in prebitka \$1.131.311.03.

Dalje poglejte Statement od 4. marca 1915.

V VSAKEM SLUČAJU OBRNITE SE NA TO, ENO OD NAJBOLJ ZNANIH IN NAJGLASOVITIH BANK, NE SAMO V AMERIKI, TEMUČ PO CELEM SVETU.

NAŠA ADRESA U ENGLEZKOM JEZIKU GLASI:

FIRST-SECOND NATIONAL BANK OF PITTSBURGH
Cor. Fifth Avenue and Wood St.
PITTSBURGH, PA.

V LASTNI ZGRADBI.

V LASTNI ZGRADBI.

POŠILJAMO DENAR V STARO DOMOVINO HITRO, VARNO IN CENO. SPREJEMAMO DENAR V HRANITEV IN PLAČUJEMO OBRESTI. VSAKA ULOGA IZPLAČUJE SE NA ZAHTEV BREZ ODKAZA.

INOZEMSKI ODDELEK, VTEMELJEN PO KONZULU MAX SCHAMBERG & COMPANY PRODAJAMO PAROBRODSKE LISTKE ZA VSE PROGE, KAKOR SAME KOMPANIJE. NAVODILA, SVETE IN VSE POTREBNE TISKOVNINE POŠILJAMO BREZPLAČNO. Našega lastnega poštnega urada posluhuje se na tisoče naših rojakov, ker se jim pisma ne izgubujejo, tudi ako se isti večkrat selijo in premeštujejo. — Pišite v domovino naj vam pošljajo vaša pisma na našo banko. — Pošteno delo, točnost in varnost je naše geslo.

STATEMENT OF THE FIRST-SECOND NATIONAL BANK OF PITTSBURGH

AT THE CLOSE OF BUSINESS MARCH 4, 1915.

RESOURCES		LIABILITIES	
Loans and Discounts ...	\$ 8,795,087.70	Capital	\$ 4,000,000.00
Overdrafts	10.69	Surplus and Profits	1,131.31
U. S. Bonds, at Par. ...	3,151,000.00	Reserves,	
Other Stocks and Bonds	4,597,826.22	For Interest and	
Real Estate, Furniture		Taxes	113,342.14
and Fixtures	1,203,214.19	Special Reserve 376,047.52	489
Cash on hand \$1,622,493.89		Deposits	13,933,962.85
Due from Banks ..	1,452,454.33	Circulation 3,000,000.00	
Due from Pittsburgh Banks ..	1,532,326.52	Less Due from	
Due from Treasurer U. S.	150,000.00	U. S. Treas. ..	50,250.00
	\$22,504,413.54		2,949,750.00
			\$22,504,413.54

OFFICERS

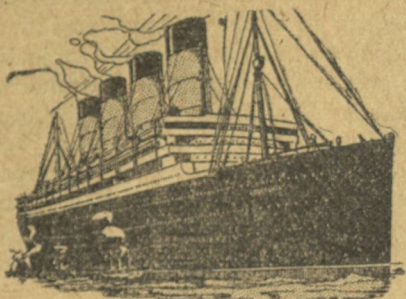
J. B. FINLEY, Chairman of Board
LAWRENCE E. SANDS, President
FRANK F. BROOKS, Vice President and Cashier
CLYDE C. TAYLOR, Assistant Cashier
THOS. C. GRIGGS, Assistant to President
WM. F. BENKISER, Manager Foreign Department
W. J. FRANK, Assistant Manager Foreign Department

najboljši slovenski list v Ameriki!

CUNARD

najhitrejši parniki na svetu.
„MAURETANIA“
NEW YORK - LIVERPOOL
najhitrejša proga preko Liverpoola za

LONDON,
PARIZ,
NAPOLJ,

RUSKO,
FINSKO,
PATRAS.

ODPLOVITEV ZA LIVERPOOL

SAXONIA

četrtak 5. avgusta 10. a. m.

ORDUNA

TUSCANIA

sobota 21. avgusta 10. a. m. petek 27. avgusta 5. p. m.
Parniško pribrežje se nahaja na podnožju West 14. ulice
North River, New York.

Za daljnje podrobnosti obrnite se na:

THE CUNARD STEAMSHIP COMPANY LTD.

21-24 STATE ST.

NEW YORK, N. Y.

ali njene pooblaščenec zastopnike.

KOMUR JE TREBA KAKRŠNEGAKOLI SVETA,
NAJ SE OBRNE NA NAS.

Dandanes ni javnega urada tukaj, na katerega bi se mogli Sloveni, naši rojaki, obrniti z zaupanjem ter tam iskati sveta in zaščite. Zato padejo naši ljudje večkrat kakšnim zakonitnim mazačem v roke, in ti jih derejo, da se jim lupi koža.

Temu zlu se je prišlo sediti v vokal, in vsakdo se more obrniti na nas ter se tako izogniti tem ljudskim krvosomom.

Kakršnegakoli sveta je treba našemu človeku, ga mu dajo naši nalašč za to najeti odvetniki v starem kraju, ali tukrajski, ameriški.

Vsakdo se more obrniti na nas glede:

Pooblastil, zadolžnic, kupnih in prodajnih pogodb, izbrisov, oporok itd. Nadalje glede vknjižb in izknjižb, užitkarskih in lastninskih pravic. Dalje glede vojaških prošelj, prošelj za polnoletnost in za ženitveno dovoljenje, glede krstnih, poročnih in smrtnih listov in tudi glede izterjanja zaslužba v Ameriki in starem kraju.

Tudi če ima kdo v tej deželi kakšne sitnosti, ali kakršnokoli sporno zadevo, naj se obrne na nas ter nas vpraša za svet. V zvezi smo z najboljšimi odvetniki v starem kraju ter imamo tudi domače odvetnike tudi v tej deželi.

V vsaki zadevi takšnega značaja, kakor gori omennjeno, se obrnite na:

„SLOVENSKI NAROD“.

45 VESEY STREET.

NEW YORK, N. Y.

BOJNE MAPE

EVROPSKIH V BOJ ZAPLETENIH DRŽAV V
OBLIKI VELIKE KNJIGE Z 20 STRANMI.

SAMO 25 CENTOV.

Najnovejši bojni zemljevid, knjiga 20 strani v barvah. Knjiga je velika 14½ palca v dolžino in 10 palcev v širino.

Najprej so navedene sile vseh vojsk s številkami, nadalje so v njej slike vladarev vseh vojskujočih se držav in onih, ki se še utegnejo zapletiti v vojno. Skupaj deset vladarjev.

Zatem prva mapa v barvah porazdeljuje celo Evropo, kakor se v sedanjih vojni grupirajo države, in kdo in proti komu se bori, je tudi označeno v barvah.

Četrta stran obsega cel svet, na kateri je označeno, koliko ima vsaka vojnica se država kolonij ali naselbin in kje se nahajajo. Na peti strani je v barvah nemško cesarstvo, obkroženo od sovražnikov, ki se bojijo, in kje se bojijo.

Na šesti strani je Rusija z mejami Nemčije in Avstro-Ogrske, kjer se sedaj bijejo silno krvavi boji.

Sedma stran obsega Anglijo z njenimi otočji in Irsko, okoli katere se bijejo veličinski pomorske bitke.

Na osmi strani je Francija z mejami na Nemčijo in Belgijo, koder razsajajo najhujši boji.

Deveta stran obsega celo avstro-ogrsko državo z njenimi mejami na Srbijo, kjer so se bili naši sinovi, bratje in sosedje, in pa z mejami na Rusko, kjer se sedaj merijo avstrijske in ruske vojske v najhujših bojih.

Na deseti strani je Srbija z novo teritorialno posestjo in mejami, kjer se nahaja sedaj srbska vojska i t. d.

SAMO 50 CENTOV.

pa dobite velikansko knjigo istotako s tolikimi stranmi in s slikami vladarjev vseh sedaj v boj zapletenih držav, poleg te pa še eno knjigo s slikami z bojišča, ki vsebuje 50 krasnih slik.

Na sredini te zemljepisne knjige je posebno natanko in precizno izdelan zemljevid avstro-ogrsko monarhije, kjer se najde vsa naša mesta in se more natanko zasledovati bojne dogodke v naši domovini v Karpatih in v Galiciji. Knjiga je zares prekrasno delo s 50 velikimi slikami z bojišča.

A vse to dobite samo za 50 centov.

Kdor torej želi prvo, samo mapo ali drugo, „mapo s slikami z bojišča“, naj se takoj naroči ter pošlje obnema 25 ali 50 centov na upravo „Slovenskega Naroda“.

skočila v vodo in sta se rešili, medtem ko je deček, ki je tudi skočil v vodo, pretila nevarnost da ne utone. Trgovski uradnik Karol Kos ki se je nahajal na obrežju, je to opazil in je otel dečka gotovo smrti. Deček je bil že popolnoma izmučen. Vsega preplašena nega in izmučenega so zanesli uboga dečka v hišo k staršem. — Tudi tukaj smo slavili vhod avstrijskih čet v Lvov. Mesto je bilo tri dni v zastavi. V sredo zvečer se je vršila po mestnih ulicah bakljada z godbo. — V Celju so zaprli gimnazijo in tudi vse ljudske šole.

PRIMORSKO.

TRŽAŠKE NOVICE.

Razpuščena društva v Trstu. Tržaško e. kr. namestništvo je odredilo razpust sledečih društev: „Societa alpina delle Giulie“, „Societa Ginnastica triestina“, „Associazione triestina per l'educazione fisica“, „Legia degli inseguanti di Trieste“, „Audax podistico italiano“, „Circolo di cultura“, „Fascio giovanile friulano“, „Club ciclistico popolare“, vsa v Trstu. „Societa d'abbellimento progressivo per la città di Gorizia“, „Unione ginnastica goriziana“, „Unione dei decenti italiani Gorizia“, Ta v Gorici. „Club nautico parentino“, „Societa Ginastica parentino“, „Associazione italiana di beneficenza“, — v Poreču. „Circolo di lettura“ v Visnjanu in slednjič šolsko društvo „Lega nazionale“, in njene podružnice ob Primorju. Glede te poslednje družbe pravi odlok ministrstva za notranje stvari, na podlagi katerega je namestništvo odredilo razpust, da je družba razvijala delovanje nevarno za državo in da to rej ni več odgovarjala zahtevam zakonitega obstanka. — Potopil se je parnik Austro-Americane „Gilda“, ki je plul iz Trsta v Reko ter je vozil 64 vagonov magnezita. Ljudi so rešile naše torpedovke. Škoda je pokrita z zavarovalnico. — Samoumora starega moža in stare žene. V Trstu se je obesil 77 let stari Andrej Ličen. — Isti dan se je v Trstu zastopila 73letna Marija Dekleva. — Samoumora v Trstu. V Trstu je skočil skozi okno 44letni Alojzij Gregorin ter obležal na mestu mrtev. — Umrli je v Trstu ondotni odvetnik dr. Feliks Kovačič.

GORIŠKE NOVICE.

Velik dar za goriške begunce. Dunaj, 24. junija. (K. u.) 24. junija je izročil najvišji dvorni mojster grof-Reifferscheidt po nalogu Nj. e. kr. Visokosti gospodu deželnemu glavarju Goriške in Gradišanske mons. dr. Faidutti-ju od e. in kr. 94. pehotnega divizijskega poveljstva v prid skrbstva za begunce iz avstrijske Furlanije nakazani velikodušni dar v znesku 38.000 kron. S tem velikim dušnim darom se zviša vsota ki je v to plemenito svrhu do večerja došla goriškemu deželnemu odboru, ta čas na Dunaju, na 77.000 K v gotovem denarju in 3000 K v vrednostnih papirjih. — Pogreša se že od začetka vojne za Italijo gospa Lucija Perozzi, soproga občinskega tajnika pri Sv. Luciji ob Soči, ki se je nahajala pri svojih starih Antonu in Katarini Medvedšček po domače Skalari v Gorenjem polju, vas Skale hišna št. 146 pri Kanalu Kdor kaj ve o njej ali njenih starih, naj blagovolj pomagati na naslov: Milan Perozzi, nadomestni orožnik, e. kr. orožniško postaja vodstvo Lož na Kranjskem. — Tolminko glavarstvo v Cerknem. Tolminko okrajno glavarstvo se nahaja od početka vojne dalje v Cerknem.

ISTRŠKE NOVICE.

Življenje v Pulju. Dne 16. junija so se pričele zapirati kavarne, gostilne in trgovine v Pulju ob 8. uri zvečer. Tudi civilno prebivalstvo mora hoditi zdaj z vojniki vred kmalu spat. Črešnje in sadje so branjavce pričele dražiti, ker ni konkurence. Cena kili črešnje znaša 80 vinarjev do 1 krone, le dobrih znanec jih prodajo po 60 vin. kilogram.

HRVATSKO.

Poveljnik balkanske vojske v Osijeku.

List hrvaške deželne vlade „Na rodne Novine“ poroča: v nedeljo popoldne se je pripeljal z avtomobilom v Osijek poveljnik naše balkanske vojske general komjandier pl. Terstianszky skupno s svojim štabom.

V Zagrebu.

V Zagrebu se nahaja 15.000 beguncev.

Odlikovani hrvaški generali.

Častni znak 1. vrste z vojno dekoracijo za zasluge za „Rdeči križ“ so dobili sledeči hrvaški generali: General pehote Svetozar Borojevič pl. Bojna, fem. Pavel Puhalo pl. Brlog, general pehote Adolf baron Rhemen pl. Barenfeld, fem. Stefan Ljubičić in general pehote Stefan pl. Sarkotić.

Za hrvaški podmorski čoln.

Za hrvaški podmorski čoln nabirajo Hrvati denar. Imenoval naj bi se „Hrvat“.

„Hrvaški list“.

V Krimpotičev tiskarni v Pulju je prišel izhajati dnevnik pod imenom „Hrvaški list“. V uvodnem članku poudarja, da hoče nujno priveden onim tisočim hrvaških delavcev in vojakov, ki se nahajajo sedaj v Primorju potrebnim vsakdanje čitila. Glede strankarske pripadnosti izjavlja „H. L.“: „Danas nema stranka, a naša je politika: bojne poljane.“

Povečanje bolnišnice.

Na Hrvatskem povečajo bolnišnice za ranjene in bolne vojake za 100 odstotkov. dosedaj so imeli 30.000 postelj, odslej jih pa bo 60.000.

ISKRE.

Urednik nekakega ligaškega lista je menda neprestano pijan, sicer bi morda ne pisal tako nesmrtno prismojenih uredniških listnic.

Nekateri ljudje niti tekem celih 23 let ne izprevidijo, da so največja budala na svetu.

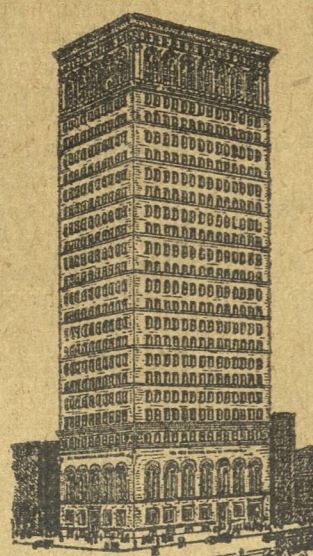
Mnogi ljudje smatrajo časopise za operne odre in navadno gostilne za operne hiše.

Samoljubnost je hujša bolezen kakor dekliška ljubezen. Le-ta je ozdravljiva, a prva nepopoljšljiva.

HRANA V AVSTRIJI.

Dosedaj se država še ni ukvarjala s tem, da bi prebivalstvo pisala kuhinjske recepte. Ta vojska nam je prinesla marsikatero bridko pa tudi koristno skušnjo. Za bodočnost bomo bolj skrbeli, da nas domač poljedelec obvaruje lakote. Drugič pa bomo posvetili večjo pozornost vprašanju, kako vsemu ljudstvu preskrbeti zadosti zdrave in točne hrane. V tem oziru podajemo nekoliko misli dunajskega vsenčulšnega profesorja Frankela o sedanjim in bodoči hrani avstrijskega ljudstva.

V zadnjih sto letih se je v srednji Evropi, na Angleškem in v Ameriki ljudska hrana čisto izpremenila, kar prihaja od tega, da je prehajalo vedno bolj v vrste fabrikarske delavstva. V sled razvoja industrije so prišle nove ljudske plasti v boljše življenjske razmere, namesto oskrbe v naturalijah, živilih, je dobil delavec v roke gotov denar, s katerim si je lahko poljubno izbiral živila in z rastlino kupovalno močjo — boljšimi zaslužki — se je tudi zboljšala hrana proletariata. Poleg tega pa je vedno bolj stopal stroj na mesto ročnega dela posameznika. Tendence v naraščajoči izpremembi hrane se pomika v tej smeri, da vsakdo porabi več beljakovin in da uživa vedno večji odstotek teh beljakovin v obliki živalskih beljakovin (meso, mleko, sir). Tudi pri čistih nosilcih energije (sile), pri masti in ogljikovih hidratih opažamo tendenco

PRVA-DRUGA NARODNA BANKA
V PITTSBURGU.

Lastno posloplje.

USTANOVLJENA LETA
SPREJEMAMO DENAR NA ULOŽKE IN PLAČUJEMO OBRESE
— ULOŽKE IZPLAČUJEMO BREZ KAKE ODPOVEDI.
INOZEMNI ODDELEK BANCHE

Zdaj pošiljamo v staro domovino

100 kron za 15 50

Z JAMČENJEM.

THE FIRST-SECOND NATIONAL BANK

CORNER FIFTH AVENUE AND WOOD ST.

PITTSBURG, PA.

Pišite po tiskovine za pošiljanje denarja v stari kraj. Kuverte in papir Vam pošljemo takoj brezplačno na Vaš naslov.

neških lagun ter iz arhivov in muzejev beneških.

Naša stvar leži na nas samih. Stvar Habsburga je postala stvar Hrvatske ter bo stvar Hrvatske morala v bodoče za vse čase ostati tudi stvar Habsburga. Hrvati in vsi južni Slovani zaklinjajo vas, rota naša Istra, zaklinjajo vas duh Dobrile in Mandiča, vstanite Zaklinjajo vas ta narod, ki je kri vaše krvi, ki je kost vaše kosti, da ga ne pustite, da kakor izraelški narod, obesivši harfe ob pečine, pretaka solze ob jadranski obali in mesi z grenko čemeriko, marveč pojdite navdušeno v svet, ki je Bodi mo masčevalci, spomnimo se naše dece, spomnimo se naše majke celokupne Hrvatske, kateri bi istekle oči od prevelike in neotolažljive žalosti in zakolnimo se z besedami preroka Jeremije:

Usahne naj mi se desnica in jezik naj se prilepi na nebo mojih ust, ako pozabim tebe, o mati, o narod moj!

U boj! U boj!

Slovenec se pridružimo iz dna srca hrvaškemu klicu. Ves hrvaško-slovenski narod je danes kakor en mož in kliče: U boj! U boj! za našo staro pravdo!

ŠESTI MORATORIJ V
AVSTRIJI.

Zadnja moratorijska naredba je določala, da se zasebno pravne obveznosti, ki so nastale pred 1. avgustom 1914 in dospele v plačilo po 31. januarju 1915, ne dovoli nobenega odloga v plačilu. Plačati je bilo te vrste obveznosti ob dogovorjenem času. Naredba je tedaj določila samo, kdaj in kako je treba plačati take pred 1. avgustom 1914 nastale obveznosti, ki so zapadle v plačilo v lanskim mesecem novembru in letošnjem januarju. Nova šesta moratorijska naredba se oзира samo na obveznosti, ki so zapadle v plačilo v lanskem mesecem novembru.

Peta naredba je določala, da je treba drugo polovico novembraških zapadlosti plačati do konca maja t. l. Poklicane gospodarske in trgovske korporacije pa so dognale, da se je v zadnjih mesecih več plačevalo, kakor pa je stila zakon. Gospodarsko življenje se je tako prilagodilo vojnim razmeram, kakor tega ob začetku vojne nihče niti slutiti ni mogel. Ti krogi so izrazili željo, da se moratorij čimprej konča in odpravi. Šesti moratorij reši vprašanje odloženega plačila takole:

1. meseca junija je treba plačati tretjo četrtino novembraških in prvo polovico decembraških zapadlosti.

2. meseca julija zadnjo četrtino novembraških drugo polovico decembraških zapadlosti.

3. meseca avgusta je treba plačati v letošnjem januarju zapadle obveznosti, ki so po sodbi strokovnjakov dosti manjše kakor one v prejšnjih mesecih.

Z 31. avgustom je tedaj končan zakoniti odlog plačila.

Dolžniku, ki se nahaja vsled posebnih razmer v neugodnem položaju in tedaj ne more plačati,

POZOR! VAŽNO! POZOR!
ZNATNO ZNIŽANE CENE PRI POŠILJAVAH DENARJA.

Cene so sledeče:

Kron	\$
5	85
10	1.65
15	2.40
20	3.20
25	3.90
30	4.75
35	5.50
40	6.30
45	7.05
50	7.75
55	8.60
60	9.40
65	10.15
70	10.95
75	11.70
80	12.50
85	13.25
90	14.05
100	15.50
200	31.00
300	46.50
400	62.00
500	77.50
600	93.00
700	108.50
800	124.00
900	139.50
1000	155.00
2000	309.00
3000	463.50
4000	618.00
5000	772.50
6000	927.00
7000	1081.50
8000	1236.00
9000	1390.50
10000	1545.00

Ker ne vemo, koliko časa bodo te nizke cene ostale, opozarjamo rojake, da se sedaj poslužijo te izredno ugodne prilike.

Povejte o tem tudi svojim znanem.

First-Second National Bank
of Pittsburgh, Pa.
Corner Fifth Ave. & Wood Street,
Pittsburgh, Pa.

bo pa sodnik še vedno dovolil odlog plačila in sicer za celi ali delni znesek tudi notri do 31. decembra 1915. Taki sodni odlogi bodo posebno na mestu pri izvojni industriji in onih podjetjih, ki žive od tujkega prometa. Te vrste dolžnikov bo sodnik lahko dovolil odlog plačila celo za obveznosti, ki so izvzete iz moratorija; n. pr. najemščina, mezda, obresti in anuitete vknjiženih dolgov. Tudi za te vrste obveze se bo dalo dobiti odloga zaenkrat do 31. decembra 1915, po potrebi morda še za dalj časa.

Druga določila so skoro bistveno ista kakor zadnja. Za Galicijo in Bukovino so vsa plačila odložena za nadaljnje 4 mesece.

GLAS SVOBODE TOŽEN.

V „Narodnem Vestniku“ čitamo: Češki socialnodemokratski list „Spravedelnost“ poroča v svoji številki z dne 14. julija, da sta gg. Filip Godina in Josip Zavrtnik iz Chicago Ill., vložila pri tamošnjih okrožni sodnji tožbo proti Mr. in Mrs. Martin Konda lastnikom in izdajateljema lista „Glas svobode“. Mr. Jos Zavrtnik urednik, Mr. Filip Godina pa upravnik „Glasila“. Godina in Zavrtnik trdit, da je Glas Svobode 8. junija priobčil „Poslano“ J. F. Faletiča na glavni urad S. N. P. Jednote. To „Poslano“ pa kritikuje baje ravnanje in delovanje Zavrtnika in Godine na način, da se čutita oba škodovana na svoji časti: vsak zahteva \$5.000 odškodnine. Tožitelje zastopa odvetnik W. Truc.